

செங்கதிர்

கிடைசியம் கிடைசியம் கிடைசியம் கிடைசியம்

இவங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - பாண்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்களிதழ்

கலாநிதி, கோணாமலை கோணேசபிள்ளை

கூத்தும் பரதமும் [புத்தாக்கம்]

திருமணி

சேவை

தங்கள் தேடல்

**உள் நாட்டிலா? வெளிநாட்டிலா?
கணக்கியலாளரா? வொறுதியியலாளரா? வைத்தியரா?
வேறு தொழிலாளரா?
எந்நாடாக இருந்தாலும், எத்தொழிலாக இருந்தாலும்
சுலபமானச் சுயதெரிவு முறையில் தெரிவு செய்திட
குரும்பசிப்டிபூர், மாவெழு வேல் அமுதனே!**

விவரங்களுக்கு:

திங்கள், புதன், வெள்ளி, மாலை 4:30 - 7:30 மணிக்கு உள்ளேயோ,
சனி, ஞாயிறு நண்பகல்
11:00 - 2:00 மணிக்கு உள்ளேயோ
சர்வதேச - சகலருக்குமான, மூத்த - புகழ் பூத்த, தனிநபர் நிறுவனம்,
திருணை ஆற்றுப்படுத்தநர்
வேல் அமுதனைத் தொடர்புகொண்டு விசாரித்தறிக!

தொலைபேசி

4873929 / 2360488 / 2360694

சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு
எதிராக, நிலப்பக்கம், 33ஆம் ஒழுங்கை வழி)
55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06

வாடிக்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை வேல் அமுதனின்
அலுவலக நேரம் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

தோற்றம் 30.01.2008

47

கார்த்திகை 2011 (தி.வ.ஆண்டு-2042)

4வது ஆண்டு

ஆசிரியர்:

செங்கதிரோன்

தொ.பேசி/T.P -065-2227876

077-2602634

மின்னஞ்சல் / E.mail-

senkathirgopal@gmail.com

துணை ஆசிரியர்:

அன்பழகன் குருஸ்

தொலைபேசி/T.P - 0777492861

மின்னஞ்சல்/E.mail -

croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

செங்கதிரோன்

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்

19, மேல்மாடித் தெரு,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Contact :

Senkathiron T.Gopalakrishnan

19, Upstair Road,

Batticaloa,

Sri Lanka.

கவிதை

◆ வா மணப்போம் விதவை **15**

◆ உலகமயமாதல் **48**

கட்டுரை

◆ கிழக்கில் திருமணம் மேற்கில் **23**

வாழ்வு

◆ துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய் **31**

◆ சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 28 **34**

◆ கு.சி.பா. அறக்கட்டளை இலக்கிய **36**

விருதுகள் - 2011 வழங்கும் விழா

◆ கதைகூறும் குறள் - 25 **42**

கதை

◆ பாதுகாப்பு (குறங்கதை) **14**

◆ தெய்வம் தொழாள்... (சிறுகதை) **20**

◆ மீண்டும் ஒரு காதல் கதை - 09 **49**

(தொடர் நாவல்)

◆ ஆசிரியர் பக்கம் **02**

◆ அதிதிப் பக்கம் **03**

◆ நினைவிடைதோய்தல் **16**

◆ கதிர்முகம் **18**

◆ சின்னது சிரிப்பானது **30**

உண்மையானது

◆ பத்தி **54**

◆ விசுவாமித்திர பக்கம் **58**

◆ விளாசல் வீரக்குட்டி **63**

◆ வானவில் **64**

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பு

ஆசிரியர் பக்கம்

எழுத்து என்பது வெறும் புகழுக்கும் பொழுது போக்குக்குமானதல்ல. எழுத்து ஒரு தவம்; ஊழியம்; இலட்சியமுள்ளது; வலிமையானது.

- ◆ கார்ல்மார்க்ஸின் ‘மூலதனம்’ என்ற நூல் உலக சமுதாயத்தையே மாற்றியமைத்தது.
- ◆ ‘அங்கில்டாம்’ என்ற நூல் உலகக் கறுப்பின மக்களுக்கு விடுதலை பெற்றுத்தரக் காரணமாயிருந்தது.
- ◆ ரூசோவின் நூல்கள்தான் லியோடான்ஸ்டாயை ஞானியாக்கியது.
- ◆ ஏஸ்கினின் ‘கடையனுக்கும் கடைத்தேற்றம்’ எனும் நூல்தான் மோகனதாலை மகாத்மாகாந்தியாக மாற்றியது.
- ◆ சிறுவனாக இருந்த வெங்கட்ராமனை ரமணமகரிஷியாக மாற்றியது சேக்கிழார் எழுதிய பெரியபுராணம் எனும் நூல்தான்.
- ◆ அன்னை திரேசா ‘பூமியில் வாழ்வதற்கு நாம் தருகின்ற வாடகைதான் நமது சேவை’ என்ற வரிகளைப்படித்துத்தான் அகிலமும் அறியும் சேவையின் சின்னமாக உயர்ந்தார்.
- ◆ ஒரு குடம் நீருக்கு பத்து மைல்கள் அலைந்த பெண்களின் துயரங்களைச் சித்தரிக்கும் கே.ஏ.அப்பாஸ் எழுதிய ‘இருதுளி நீர்’ நாவலைப் படித்ததால்தான் இந்தியப்பிரதமர் நேரு அக்கிராமத்திற்கு நீர்வழங்கக் கூடிய கால்வாயை வெட்ட உத்தரவிட்டார்.

மேலும், போலிகளை இனம்காணாத ஒரு சமுதாயம் முன்னேற முடியாது. இன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் போலிகளை இனம் காணவும் நிஜம்களை வெளிக்கொணரவும் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் கரங்களில் பேனாக்களை ஏந்தினார்கள். உங்கள் முன் மகத்தான வரலாற்றுப் பணிகாத்துக்கிடக்கிறது.

- செங்கதிரோன்

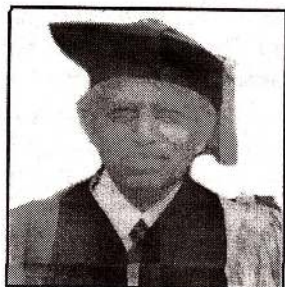
அன்பானவர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புகளை வறுங்கி “செங்கதிர்”

இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

-ஆசிரியர்-

அதிதிப்பக்கம்

‘செங்கதிர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி சர்வதேச அனுபவம் பெற்ற, சாதனை பல படைத்த கல்வியியலாளர் கலாநிதி கோணாமலை கோணேசபிள்ளை அவர்களாவார்.

முத்த கல்வியியலாளர் கலாநிதி கோணாமலை - கோணேசபிள்ளை ஆரம்பத்தில் சித்தாண்டி இராமகிருஷ்ண சங்க வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி அதன்பின் கண்டி முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரி, அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் விரிவுரையாளராகவும், மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரியில் உப அதிபராகவும், அதிபராகவும் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம், போட்சுவாணா பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் விரிவுரையாளராகவும், இங்கிலாந்தில் உள்ள டி மொணபேர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் முதுமாணிப்பட்ட ஆராய்ச்சி மேற்பார்வையாளராகவும் பணியாற்றியவர். இவர் மண்டுரில் 08.11.1929 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது தந்தையார் காளிக்குட்டி கோணாமலை உபாத்தியாயர். தாயார் தம்பிமுத்து அழகம்மா. தம்பிமுத்து மண்டுர் விதானையாகப் பணியாற்றினார். கோணாமலையாழ்ப்பாணம் புலோலியூர் சந்திரசேகர உபாத்தியாயரிடம் தமிழ் இலக்கியமும். இலக்கணமும் கற்றவர். புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளையின் தந்தையான ஏகாம்பரம் வண்ணக்கர் வீட்டில் இந்த வகுப்புகள் நடைபெற்றன. இந்த வகுப்பில் இவரோடு புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, தம்பிமுத்து வினாசித்தம்பி, சர்கரையார் வினாசித்தம்பி, க.சுப்பிரமணியம் முதலியோர் கல்வி கற்றனர். இந்த வகுப்பில் கல்வி கற்றோர் கோயில்களில் புராணங்களுக்கு பயன் சொல்லும் தகுதி பெற்றனர்.

மண்டுரில் 1912 இல் நிறுவப்பட்ட சைவப்பாடசாலையில் கோணாமலை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஆரம்பத்தில் வேதனம் இல்லாமலே பணியாற்றினார். பின் கோயிலால் சன்மானம் வழங்கப்பட்டது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் இந்தியா சென்று திரும்பி வந்து ஆசிரியர் தொழிலை விட்டு ஆயுர்வேத வைத்தியம், கமச்செய்கை, வியாபாரம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டார்.

கோணேசபிள்ளை, தந்தையாரிடம் ஆரம்பக் கல்வியை ஆரம்பித்து பின் மண்தூர் இராமகிருஷ்ண சங்கப்பாடசாலையில் பாலர் கீழ் பிரிவு தொடக்கம் நான்காம் வகுப்பு வரையும் படித்தார். தம்பியப்பா உபாத்தியாயர்தான் அவரது ஆரம்ப ஆசிரியர். தம்பியப்பா உபாத்தியாயர் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் பிள்ளைகளைக் கற்பித்தார். கோணேசபிள்ளையின் தந்தை மண்தூருக்கு அருகில் உள்ள பாலைமுனையில் அரசாங்க பாடசாலை ஒன்று கட்டுவதற்கு தனது நிலத்தை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். இங்கே பாடசாலை கட்டப்பட்டு வகுப்புக்கள் தொடங்கப்பட்டதால் தந்தையார் கோணேசபிள்ளையையும் அவரது தம்பி நாராயணபிள்ளையையும் இப்பாடசாலைக்கு மாற்றினார். இந்தப்பாடசாலையில் ஒரு ஆசிரியர்தான் கற்பித்தார். அப்போது 5ம் வகுப்பில் படித்த கோணேசபிள்ளைக்கு ஆசிரியர் கற்பிப்பார். பின் கோணேசபிள்ளை மற்றைய சில வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பார். இக்காலகட்டத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் நெல் வங்கியால் 10 வயதுக்கு உட்பட்ட கிழக்கு மாகாண மாணவர்க்கு பரீட்சை வைத்து சிறந்த மாணவர் ஒருவருக்குப் புலமைப்பரிசில் வழங்கப்பட்டது. இப்பரீட்சைக்கு கோணேசபிள்ளை அனுப்பப்பட்டார். இப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்த கோணேசபிள்ளைக்கு 1940 ல் புலமைப்பரிசில் வழங்கப்பட்டது. இவர் மண்தூர் இராமக்கிருஷ்ண வித்தியாலயத்தில் 3ம் வகுப்பில் படிக்கும்போது சுவாமி விபுலானந்தர் மண்தூருக்கு வந்திருந்தார். சுவாமி இராமக்கிருஷ்ண மிசன் பாடசாலைக்கு முகாமையாளர், அப்போது மண்தூர் இராமக்கிருஷ்ண மிசன் பாடசாலை தலைமை ஆசிரியராக இருந்த பத்தக்குட்டி உபாத்தியாயரின் வீட்டில் தங்கியிருந்தார் சுவாமி. பத்தக்குட்டி உபாத்தியாயரின் மனைவி அதாவது கோணேசபிள்ளைக்கு ஆச்சி முறையானவர் - பாடசாலை விட்டபின் வீதியில் சென்ற கோணேசபிள்ளையை அழைத்து சுவாமியைக் கும்பிடும்படி கூறினார். கும்பிட்ட பின் கோணேசபிள்ளையை சுவாமி ஆசீர்வதித்து 3ம் வகுப்பு சித்தியடைந்த பின் ஆங்கிலப்பாடசாலையான சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் படிக்க வரும்படி கூறினார். ஆனால் 3ம் வகுப்பு சித்தியடைந்தாலும் அப்போது சிவானந்த வித்தியாலயத்திற்குப்போக முடியவில்லை. அங்கு படிப்பதற்குத் தேவையான பணவசதி பெற்றாருக்கு இருக்கவில்லை. புலமைப்பரிசில் பெற்றதால் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கே சென்று ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றார். அங்கே கோணேசபிள்ளையின் சிறியதந்தை முறையான கைலாயபிள்ளையும் சந்திரசேகரமும் அண்ணர் முறையான தர்மரெத்தினம் , சிவசிதம்பரம் ஆகியோர் கற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் வழிகாட்டலில் கோணேசபிள்ளை நன்கு கற்றார். கணிதம், விஞ்ஞானம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் சிறந்து விளங்கினார். அங்கு திரு.முருகுப்பிள்ளை, திரு.வ.நல்லையா, திரு.ச.அம்பலவாணர், திரு.க.கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா, திரு.சி.கந்தசாமி, திரு.போ.நவரெத்தினம், திரு.வி.சதாசிவம், திரு.இரத்தினராஜா போன்ற சிறந்த ஆசிரியர்களிடம்

கற்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. திரு.அம்பலவாணர் அதிபராய்ப் பணியாற்றியதோடு விஞ்ஞானமும், கணிதமும் கற்பித்தார். பண்டிதர் கந்தையா தமிழ் கற்பித்தார். திரு.கணபதிப்பிள்ளை ஆங்கிலம் கற்பித்தார். இவர்கள் காட்டிய அன்பாலும் கற்பித்த பெருமையாலும் கணிதம், விஞ்ஞானம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. பலபரிசில்களும் பெற்றார். சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழா ஒவ்வொரு ஆண்டும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தேசத்தின் தந்தையான முதலாவது பிரதம மந்திரி கௌரவ டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா, முன்னாள் அமைச்சராக பதவி வசித்த கௌரவ எஸ்.டப்பிள்யு. பன்டாரநாயக்கா, முன்னாள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் சேர் ஐவர் ஜெனிங்ஸ், பிரபல வழக்கறிஞர் திரு என்.நடராசா, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் ஆகியோர் பரிசளிப்பு விழாக்களுக்கு பிரதம அதிதிகளாக வருகை தந்துள்ளார்கள். பிரதம அதிதிகள் எல்லோரிடமும் பரிசு பெறும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. அப்போது நடைமுறையில் இருந்த சிரேஸ்ட தராதரப்பரீட்சைக்கு ஆங்கிலம், தமிழ், விசேட கணிதம், உயர் கணிதம், வர்த்தககணிதம், பௌதீகம், இரசாயனம் ஆகிய பாடங்களை எடுத்து 1947ல் விசேட சித்தியடைந்தார். உயர் கணிதம், வர்த்தக கணிதம் ஆகிய பாடங்களுக்கு இவர் ஒருவரே மாணவராய் இருந்ததால் அதிபராய் இருந்த அம்பலவாணர் பின்னேரங்களில் இப்பாடங்களை தனது வீட்டிலேயே இவருக்குக் கற்பித்தார்.

உயர் கல்விக்கு யாழ்ப்பாணம் சென்று யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி, ஹாட்லி கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி ஆசியவற்றில் கல்வி கற்றார். அங்கு தமிழ்ப் பேச்சுப்போட்டியில் ஹாட்லிக் கல்லூரியில் பரிசும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் பதக்கமும் பெற்றார்.

சிறிது காலம் சித்தாண்டி இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்திலும், சிவானந்த வித்தியாலயத்திலும் ஆசிரியராய் பணியாற்றிய பின் மஹரகமை ஆங்கில ஆசிரியர் கலாசாலையில் 1954 இல் சேர்ந்து ஆங்கில மொழியில் கணித ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றார். அந்த ஆண்டுதான் கணித ஆசிரியர்களுக்கு விசேட பயிற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு பேரறிஞர்களான கலாநிதி கா.பொ.இரத்தினமும், கலாநிதி.எஸ்.பொன்னையாவும் தமிழ் விரிவுரையாளர்களாகப் பணியாற்றினார்கள். இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த செல்வி டேவிட்சன் ஆங்கிலம் கற்பித்தார். திரு தங்கராஜாவும் திரு.சுகந்தாசாவும் கணிதம் கற்பித்தார்கள். செல்வி ஹில்லா பீரிஸ் கல்வியும் உளவியலும் கற்பித்தார். எல்லோருமே மிகச் சிறந்த ஆசிரியர்கள். அங்கு தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் செயலாளராகவும் தமிழ் விவாதக் குழுவின் தலைவராகவும் கோணேசபிள்ளை செயற்பட்டார்.

பயிற்சி முடிந்த பின் - தனது ஆசிரியரும் சிவானந்த வித்தியாலய அதிபருமாகப் பணியாற்றிய அம்பலவாணர் திருகோணமலை

இந்துக்கல்லூரி அதிபராய் பணியேற்றிருந்தார் - அதிபர் அம்பலவாணரின் அழைப்பின் நிமித்தம் 1956 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி அங்கு சென்று ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அங்கு கணிதம், ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார். அப்போது அதிபராய்ப் பணியாற்றிய திரு அம்பலவாணர் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் உதவியாகவும் இருந்தார்.

திருகோணமலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும்போது வீரகேசரி, ஈழகேசரி, ரைம்ஸ் ஓவ் சிலோன், லங்காதீப, டெய்லி மிற்றர் ஆகிய பத்திரிகைகளின் நிருபராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. அங்கு பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றும்போது பிரபல நாட்டியப் பெருந்தகைகளான கமலா லக்ஸ்மணன், பத்மினி பிரியதர்சினி, நடிகர்களான மனோகர், சகஸ்ரநாமம், பேரறிஞரான கி.வா.ஜகன்நாதன், பிரபல பாடகரான பித்துக்குளி முருகதாஸ் ஆன்மீகத் தலைவர் குன்றக்குடி அடிகளார் ஆகியோரைப் பேட்டிகாணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

ஆசிய எழுத்தாளர் மாநாடு ஒன்று இந்தியாவில் புதுடெல்லியில் 1956ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டுக்குத் தனது முன்னாள் பேராசிரியர் கலாநிதி கா.பொ.இரத்தினத்துடன் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது. அந்த மாநாட்டில் இந்திய ஜனாதிபதி ராஜேந்திரப்பிரசாத், பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு, உப ஜனாதிபதி ராதாகிருஷ்ணன், முன்னாள் கவண ஜெனரல் ராஜாஜி, பேரறிஞரும் பல்கலைக்கழகங்களில் உபவேந்தராகவும் பணியாற்றிய சி.பி.ராமசாமி ஐயர், பிரபல எழுத்தாளர் முல்க்ராஜ் ஆனந்த் முதலியோர் உரையாற்றினர். மாநாட்டில் பங்குபற்றியவர்களுக்கு இந்திய ஜனாதிபதி, உபஜனாதிபதி, பிரதம மந்திரி ஆகியோர் விருந்தளித்துக் கௌரவித்தார்கள். இவ் வரவேற்பு விருந்துகளில் பங்குபற்றும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிடைத்தது.

இந்தப் பயணத்தில் இந்தியாவின் முக்கிய நகரங்களான புதுடெல்லி, டெல்லி, கல்கத்தா, பம்பாய், சென்னை முதலிய நகரங்களைச் சுற்றிப்பார்க்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. மேலும் தமிழ் நாட்டு முதல்வர் காமராஜர், பேராசிரியர் மு.வரதராஜன், பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன், பிரபல எழுத்தாளர் அகிலன், கல்கி ஆசிரியர், விஞ்ஞானி கே.எஸ்.கிருஷ்ணன், அறிஞர் அண்ணாத்துரை ஆகியோரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது.

திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியில் பணியாற்றும்போது 1961ல் கண்டி முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்று அங்கு சென்றார். அங்கு கணிதம், தமிழ், ஆங்கிலம், உளவியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்தார். அங்கு கற்பிக்கும்போது கண்டி மாநகரசபை மேயராய் இருந்த திரு.விமலசேனா அவர்களின் புத்திரிக்கும் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.

அப்பொழுது கோணேசபிள்ளையின் தங்கை மனோன்மணி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். விமலசேனா தம்பதிகள் மனோன்மணியையும் பேராதனையி பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த அவரது சினேகிதிகளையும் அழைத்து விருந்தளிப்பார்கள். விமலசேனா தம்பதிகள் சிங்களவர்களாய் இருந்தாலும் விருந்தாளிகள் தமிழர்கள் என்பதால் தமிழ்ப்பாட்டுக்களை வானொலியில் இசைக்கவிட்டு மகிழ்விப்பார்கள். இவ்வாறான உயர் பண்புள்ளவர்கள் விமலசேன தம்பதிகள். பின்னர் திரு விமலசேன பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி பிரதி அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். மனோன்மணிதான் மண்டூரிலிருந்து பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது பெண்ணாவார். இவர் முதலாந்தர அதிபராக பதவி உயர்த்தப்பட்டு பின் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். இவரது கணவர் மட்டக்களப்பு மாநகரசபை மேயராய் பணியாற்றிய செழியன் பேரின்பநாயகமாவார்.

கோணேசபிள்ளையின் இளைய சகோதரர் நாராயணபிள்ளை தந்தையின் ஆயுர்வேத வைத்தியத் தொழிலைப் பொறுப்பேற்று சிறந்த வைத்தியராகச் சேவை செய்து வருகிறார். மற்றைய சகோதரர் செல்வநாதன் கணக்கியலில் உயர் தொழில் தகைமைகள் பெற்ற கணக்காளர். லண்டன் பல்கலைக்கழக பீ.ஏ.பட்டமும் அவுஸ்ரேலியாவில் உள்ள மக்குவாறி பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ.பட்டமும் பெற்றவர். இவர் இலங்கையில் கணக்காளர் அத்தியட்சகராகப் பணியாற்றி பின் சம்பியாவில் பணியாற்றி அதன்பின் பப்புவா நியூகினியில் உதவிக் கணக்காளர் நாயகமாகப் பணியாற்றி தற்போது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சார்பில் நிதி ஆலோசகராகப் பணியாற்றுகிறார்.

கண்டி முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரி மூடப்பட்டதன் நிமித்தமாக கோணேசபிள்ளை அங்கிருந்து மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார். அங்கு விரிவுரையாளர்கள் மேலதிகமாக இருந்ததால் அங்கிருந்து அட்டாளைச்சேனை முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார். கண்டி முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரியில் அதிபராகப் பணியாற்றிய ஜனாப் ஏ.ஏ.ஏ.ஜிப்ரி அவர்கள்தான் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கல்லூரி அதிபராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். ஜனாப் ஜிப்ரி தலைசிறந்த கல்வியியலாளர். கண்ணியம் மிக்க நிர்வாகி. பிறருக்கு உதவுவதில் மிகநாட்டம் கொண்டவர். அங்கு கோணேசபிள்ளை பணியாற்றும்போது 1964 வ் கல்வி அமைச்சினால் கொழும்பில் பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கணிதப் பிரிவில் பணியாற்ற கோணேசபிள்ளை அழைக்கப்பட்டார். அங்கு பாடசாலைக்குரிய பாடத்திட்டங்கள் ஆசிரியர் கைநூல்கள் முதலியன தயாரிக்கப்பட்டன. அப்போதுதான் இலங்கை முழுவதும் பாடசாலை மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் கணிதம் கற்பிப்பதற்குரிய பாடத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. அங்கு முக்கிய பணிகள் முடிவடைந்தபின் அங்கிருந்து

அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார். பின் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார். ஆசிரியர் கல்லூரிப் படிப்பித்தலோடு பாடவிதான அபிவிருத்தி வேலைகளிலும் ஈடுபட்டார். அப்போது குயின்ஸ்லாந்து பல்கலைக்கழகத்தில் தொலைக்கல்வி மூலம் கணிதம், உளவியல், ஆங்கிலம், அரசியல், தத்துவம், சமூகவியல் ஆகியன கற்பதற்கு புலமைப்பரிசில் வழங்கப்பெற்றது.

இலங்கையில் பாடசாலைக் கல்வியில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது கொழும்புத் திட்டத்தின் கீழ் அவுஸ்ரேலியாவில் கணிதக்கல்வி கற்கைக்குப் புலமைப்பரிசில் பெற்று மக்குவாறிப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்று கல்வி கற்றார். இக் கணிதக் கல்வி நெறியை முடித்துக்கொண்டு குயின்ஸ்லாந்து பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்று அங்கு தொலைக்கல்வி தொடர்பாக நடைபெற்ற கருத்தரங்குகளில் பங்கு பற்றினார். அங்கிருந்து மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலைக்குத் திரும்பி வந்து கல்லூரிப் படிப்பித்தலோடு பாடவிதான அபிவிருத்திப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். தமிழ்மொழி மூலமான கணித ஆசிரியர் கைநூல்களைத் தயாரித்தல், ஆசிரியருக்குக் கருத்தரங்கு நடத்துதல், கணித நூல்கள் தயாரித்தல் முதலிய பணிகளில் ஈடுபட்டார். அப்போது பாடசாலைக்கல்வியில் பெருமாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. ஆரம்பக் கல்வியில் ஒன்றிணைந்த கற்பித்தல், செயல் மூலம் உணர்தல் என்னும் கணிதத்திட்டம் ஆகியன நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இந்தப் புதிய ஆரம்ப கல்வித்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்தோடு இணைந்து பெரும் பங்காற்றினார். தமிழில், செயல் மூலம் உணர்தல் என்னும் ஆரம்ப கணிதத் திட்டத்தை முன்னின்று நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையம் இவரைத் தெரிவு செய்தது. செயல் மூலம் உணர்தல் என்னும் கணிதத்திட்டம் தமிழில் மூன்று ஆசிரியர் கல்லூரிகளில் இணைந்துள்ள மூன்று முன்னோடிப் பாடசாலைகளில் பரீட்சார்த்தமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுப் பின்னர் ஆசிரியர் கைநூல்கள் சீராக்கப்பட்டு பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்தால் வெளியிடப்பட்டன. கைநூல்களைத் தமிழில் தயாரித்த குழுவுக்கு இவர் தலைவராகப் பணியாற்றினார். கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தின் கணித ஆலோசனைக் குழுவிலும், தமிழ் ஆலோசனைக்குழுவிலும் இவர் உறுப்பினராகப் பணியாற்றினார். தேசிய நாடகக் குழு, இலங்கை திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரதிகள் மதிப்பீட்டுக்குழு ஆகியவற்றின் உறுப்பினராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விமாணி பட்டப்படிப்புக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு அங்கு சென்று கணிதக் கற்கையை விசேட பாடமாகக் கற்று பரீட்சையில் முதலாம் வகுப்பில் சித்தி பெற்றார். அந்த ஆண்டு கல்விமாணி பட்டப் பரீட்சையில் முதலாம் வகுப்பில் சித்தி பெற்றவர் இவர் மாத்திரமே.

மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கல்லூரியில் உப அதிபராகவும் சில காலம் அதிபராகவும் பணியாற்றியபின் கொழும்பு பல்கலைக்கழத்திலும் இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகத்திலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அப்போது கொழும்பு பல்கலைக்கழக சிங்களப் பேராசிரியர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் அரிய வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய கலாநிதி கந்தையா அவர்களோடு பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றினார். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவ முதுமாணிப் பரீட்சையை முடித்துக்கொண்டு புலமைப்பரிசில் பெற்று அமெரிக்காவில் உள்ள புகழ் பெற்ற கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்று கலை முதுமாணி, விஞ்ஞான முதுமாணி, கல்வி கலாநிதி ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றார். இங்கு கணிதம், கணிதக் கல்வி, உளவியல், கணினிக் கல்வி, புள்ளியியல், மதிப்பீடு, ஆராய்ச்சி முறை, ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்றார். கலாநிதிப் பட்டத்துக்கு 'இலங்கையில் கணினிக் கல்வி வளர்ச்சியும் சீனா, இந்தியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் கணினிக் கல்வி வளர்ச்சியும் - ஓர் ஒப்பீடு' என்னும் தலைப்பில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். இது பேராசிரியர் குழுவால் எவ்வித தடையும் இன்றி அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து நடத்திய சர்வதேசக் கல்விக் கற்கையில் பங்குபற்றி பரீட்சையில் மிக அதிக அடைவுகளைப் பெற்று சாதனையை ஏற்படுத்தினார். இக் கற்கைக்கு 'இலங்கையில் என்ன நடந்தது' என்னும் தலைப்பில் ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார்.

அமெரிக்க பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்த மாணவர்களில் சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவராக 1988 ம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்டார். கொலம்பியா பல்கலைக்கழக முதவை உறுப்பினராகவும் நூல் நிலைய ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினராகவும், விடுதி ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். அப்போது 'கணித விருத்தியில் இந்துக்களின் பங்களிப்பு' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலை எழுதினார். இதற்கு மால்பேரோ பல்கலைக்கழகம் தத்துவ கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கியது.

கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து கள ஆய்வுக்காக ஆபிரிக்கா சென்று அங்குள்ள போட்சுவானா நாட்டுப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதம், புள்ளியியல் ஆகிய துறைகளில் விரிவுரையாளராகவும், முதுமாணி பட்டத்துக்குரிய ஆய்வுக் கட்டுரை மேற்பார்வையாளராகவும், கல்விக் கல்லூரிகளின் கணித ஒருங்கிணைப்பாளராகவும், பரீட்சகராகவும், படிப்பித்தல் பயிற்சி மதிப்பீட்டாளராகவும், தேசிய கணித போட்டிக்குப்

பரீட்சகராகவும், போட்சுவாணா பாடசாலை கணித பாடத்திட்ட மீளாய்வுக்குழு உறுப்பினராகவும், தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் குழு ஒன்றின் உறுப்பினராகவும், போட்சுவாணா தமிழ் கலாசாரக் கழகத்தின் தலைவராகவும் - செயலாளராகவும் - பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், போட்சுவாணா, லெசத்தோ, சுவாசிலாந்து ஆகியவையின் ஐடிஎம் (IDM) நிறுவனத்தின் ஆலோசகராகவும், இங்கிலாந்தில் உள்ள டி மொன்போட் பல்கலைக்கழகத்தின் முதுமாணிப் பட்ட ஆய்வுக்கு மேற்பார்வையாளராகவும். பணியாற்றினார்.

ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி கலாச்சார தாபனம் மொசாம்பிக் நாட்டில் நடத்திய சர்வதேச கணிதக் கல்வி மாநாட்டில் 'மொழி அறிவும் கணித அடைவும்' என்னும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். இந்த ஆராய்ச்சி பேராசிரியர் மெளட்லே, செல்வி ஷமிலா இசாக் ஆகியோருடன் இணைந்து செய்யப்பட்டது. இந்த ஆய்வு சர்வதேச அரங்கில் ஆர்வத்தோடு விவாதிக்கப்பட்டது. கணிதத்தில் உயர் அடைவைப் பெறுபவர்கள் மொழியில் குறைந்த அடைவைப் பெறுவார்கள் என்னும் அபிப்பிராயம் உண்டு. ஆனால் மொழி அறிவுக் குறைவினால் கணிதத்தில் உயர் அடைவைப் பெறமுடியாத பலர் உண்டு என்பதை இந்த ஆய்வு எடுத்துக்காட்டியது. இந்த ஆய்வினால் மொழி கற்பித்தல் மற்றைய பாடங்களையும் இணைத்துச் செல்லல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பாக மொழியும் கணிதமும் இணைத்துக் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்றும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. இக் கருத்து கல்வியியலாளர்கள் மத்தியில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பல நாடுகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டும் வருகிறது.

தஞ்சாவூரில் 1995 ல் நடைபெற்ற அகில உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்குச் சென்று 'சாதாரண மக்களிடம் காணப்படும் கணித அறிவு' என்னும் தலைப்பில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். இதில் வட்டத்துக்கும் அதன் விட்டத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை சாதாரண மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள் என்றும் இந்த அறிவைக் கொண்டதான் ஆபிரிக்காவில் வட்டமான வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன என்றும், இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வட்டமான கிணறுகள் அமைக்கப்படுகின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார். மேலும் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் நீள் வட்டம் பற்றிய அறிவினால் நிலத்தை எடுத்துகளைக் கொண்டு இலகுவாக உழுது வருகிறார்கள் என்றும் எடுத்துரைத்தார். இந்தியா, இங்கிலாந்து, ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, மெக்சிக்கோ, தென் ஆபிரிக்கா, கென்னியா, சுவாசிலாந்து, சிம்பாவே, மொசாம்பிக், நபிவியா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, அவுஸ்ரேலியா, டுபாய், கட்டார் முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளார். பல நாடுகளில் நடைபெற்ற சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

மண்டுர் இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயம், மண்டுர் பாலையமுனை அரசினர் வித்தியாலயம், சிவானந்த வித்தியாலயம், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை ஹாட்லி கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி.

படித்த பல்கலைக்கழகங்கள்:

குயின்ஸ்லாந்து பல்கலைக்கழகம், அவுஸ்ரேலியா - மக்குவாறி பல்கலைக்கழகம், அவுஸ்ரேலியா - கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை - கொலம்பியா பல்கலைக்கழகம், ஐக்கிய அமெரிக்கா.

பணியாற்றிய கல்வி நிலையங்கள்:

சித்தாண்டி இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயம், மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி, கண்டி முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரி, அட்டாளைச்சேனை முஸ்லீம் ஆசிரியர் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரி, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகம், கொலம்பியா பல்கலைக்கழகம், போட்சுவானா பல்கலைக்கழகம், டி மொண்போர்ட் பல்கலைக்கழகம், இங்கிலாந்து

பெற்ற பட்டங்கள்:

கல்விமாணி(கணிதம்) முதலாம் வகுப்பு (B.Ed. 1st Class Hons. Colombo) முது விஞ்ஞான மாணி (M.Sc) முது கலைமாணி (M.A), கல்வி கலாநிதி (D.ED) கொலம்பியா பல்கலைக்கழகம், (அமெரிக்கா) - தத்துவக் கலாநிதி(Ph.D) (மால்பரோ பல்கலைக்கழகம், இங்கிலாந்து)

சாதனைகள்:

கிழக்கு மாகாணத்தில் 10 வயதுக்குட்பட்ட சிறந்த மாணவனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு 1940ல் நெல் வங்கியின் புலமைப் பரிசில் பெற்றமை.

இலங்கை சிரேஸ்ட் தராதரப் பத்திர பரீட்சையில் உயர் கணிதம், விசேடகணிதம், வர்த்தக கணிதம், இரசாயனம், பௌதீகம், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய பாடங்களில் கிழக்கு மாகாணத்தில் சித்தியடைந்த முதலாவது மாணவன் (1947).

பருத்தித்துறை ஹாட்லி கல்லூரியில் 1948 ல் தமிழ் பேச்சுப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றமை
யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் 1950 ல் தமிழ் பேச்சுப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றமை.

அவுஸ்ரேலியாவின் தொலைக்கல்வி புலமைப் பரிசில் பெற்று அவுஸ்ரேலியாவில் மக்குவாறி பல்கலைக்கழகத்தில் சர்வதேச கணிதக்கல்வி கற்கையில் பங்கு பற்றியமை.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விமாணி பட்டப்படிப்பில் கணிதத்தை சிறப்புப் பாடமாக எடுத்து 1980 ல் முதலாம் வகுப்பில் சித்தி அடைந்தமை.

(இந்த பட்டப்படிப்பில் கணிதத்தை சிறப்புப் பாடமாக எடுத்து 1980 ல் முதலாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தார்).

இலங்கை கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தின் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினராகப் பணியாற்றியமை.

1980ல் இலங்கை பிரதேச அமைச்சினால் நாடகக் குழு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டமை.

1980ல் இலங்கை திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பிரதிகள் மதிப்பீட்டுக் குழுவில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டமை.

1981ல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப் பட்டமை.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக பணியாற்றியபோது சிங்கள பேராசிரியர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியமை.

1986ல் அமெரிக்காவில் உள்ள கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் படிப்புக்கான புலமைப்பரிசில் பெற்றமை.

கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்துக்காகக் கற்கும்போது 1988 ல் அமெரிக்க பல்கலைக்கழகங்களில் கற்கும் மாணவர்களில் சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டமை.

கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தின் மூதவை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டமை.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து நடத்திய சர்வதேசக் கல்வியியும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் என்னும் கற்கை நெறியில் உச்ச அடைவைப் பெற்றமை.

கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விப் பீடமான ரீச்சஸ் கொலிஞ் நூல் நிலைய ஆலோசனைக் குழுவில் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டமை

கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் கலை முதுமாளியோடு விஞ்ஞான முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றமை.

அமெரிக்காவில் உள்ள பொக்ஸ்லி நிதியத்தின் ஆராய்ச்சிக்குரிய நிதியம் பெற்றமை.

பொட்கவாணாவில் நடத்தப்பட்ட தேசிய கணித போட்டிப் பரீட்சைக்கு பரீட்சகராக நியமிக்கப்பட்டமை.

பொட்கவாணாவின் தேசிய கல்வி ஆணைக் குழுவின் ஆய்வுக் குழு

ஒன்றின் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டமை.

‘கணித வளர்ச்சிக்கு இந்துக்களின் பங்களிப்பு’ என்னும் ஆராய்ச்சி அறிக்கைக்கு 1997 ல் மால்பேரா பல்கலைக்கழகம் தத்துவ கலாநிதி பட்டம் வழங்கியமை.

‘இலங்கையில் கணினி கல்வி விருத்தியும் இந்தியா, சீனா, தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளோடு இதன் ஒப்பீடும்’ என்ற ஆய்வு அறிக்கையையும் ஏற்று 1998 ல் கொலம்பியா பல்கலைக்கழகம் கல்வி கலாநிதி பட்டம் வழங்கியமை.

பொட்சுவாணா அரசின் பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்தின் கணித பாடத்திட்ட மீளாய்வுக் குழு உறுப்பினராக நிகமிக்கப்பட்டமை.

பொட்சுவாணாவின் பயிற்சி ஆணைக்குழுவினால் கணிதக் கல்வி, கணினி கல்வி, ஆராய்ச்சி முறை ஆகிய துறைகளுக்கு உயர் பயிற்சியாளராக 2014 ஆண்டுவரை அங்கீகரிக்கப்பட்டமை

தற்போது தனது சொந்த ஓரான மண்டூரில் வசித்து - தேடிவரும் மாணவர்களுக்குக் கணிதம், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகியன கற்பித்தும் ஆசிரியர்களுக்கு நடத்தப்படும் கருத்தரங்குகளிலும் விழாக்களிலும் உரையாற்றியும் உயர் கல்வி கற்போருக்கு கல்வி ஆய்வு தொடர்பான ஆலோசனை வழங்கியும் வருகிறார்.

இவற்றோடு அரசு கருமங்களில் தமிழ் மொழி உபயோகம் தொடர்பான கருத்துக்களையும் அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துரைத்து வருகிறார். உதாரணமாக இலங்கையில் நடைமுறையில் இருக்கும் காசுத் தாள்களில் வெவ்வேறு பருமனில் வெவ்வேறு மொழிகள் அச்சிடப்படுகின்றன என்றும் அவை ஒரே பருமனில் இருப்பது உகந்தது என்றும் இலங்கை மத்திய வங்கி ஆளுநருக்கு எடுத்துக்காட்டினார். இனிமேல் காசுத் தாள்களை வடிவமைப்புச் செய்யும்போது உங்கள் கூற்று கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று பதில் வந்திருக்கிறது.

மண்டூரில் அஞ்சலகத்தில் திகதி முத்திரை தமிழில் இல்லை என்பதை கௌரவ தேசிய மொழிகள் அமைச்சருக்கு எடுத்துக்காட்டினார். இதன் பிரதிபலிப்பாக இலங்கையில் உள்ள எல்லா அஞ்சலகங்களிலும் நாட்டின் மொழிக் கொள்கைக்கு அமைய - திகதி முத்திரை சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் இருப்பதற்கு வழிசெய்யுமாறு அஞ்சல் திணைக்கள நாயகத்தை தேசிய மொழிகள் அமைச்சின் செயலாளர் வேண்டியுள்ளார்.

தொகுப்பு - எஸ்.சாயிசர்மி
பாலைமுனை
மண்டூர்.

வேல் அமுதன்

கொழும்பில் 'பசில்ஸ் லேன்' காய்கறிச் சந்தை வாடிக்கையாளன் நான் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அன்று அச்சந்தைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த போது பசில்ஸ்லேன் - காலி ரோட் சந்தி நிழல் மரத்தடியில் இருவர் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கவனித்தேன்.

ஒருவர் வெள்ளவத்தை வாசி. மற்றவர் அலுவலாகத் தலைநகருக்கு வந்த வயசான கல்விமான்.

அவர்களின் உரையாடல் என்னைக் கவர்ந்தது. யாருக்காகவோ காத்துக்கொண்டு நிற்பவன் போலப் பாசாங்கு செய்து கொண்டு அவர்களின் உரையாடலுக்குக் கவனமாகக் காது கொடுத்தேன்.

“அது பாருங்கோ யாழ்ப்பாணச்சனம் ஒரு மாதிரி சொகுசு வாழ்க்கைக்கு நல்லாப் பழகிப் போச்சினம். அவைகள் எல்லா வசதியும் இருந்தால்தான் இருப்பினம். தண்ணீர் வசதி, லயிட் வசதி, மலசலகூட வசதி, போக்குவரத்து வசதி, வைத்திய வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, கோயில் குளம் எண்டு வசதிகள் இருக்க வேணும். இல்லாவிட்டால் பின்வாங்கி விடுவினம். இது தான் இப்ப நடக்குது. வீடுகள் வெறிச் சோடிக் கிடக்குது. சனம் இன்னம் வந்து சேரவில்லை எண்டியளே. இதுதான் ரகசியம்” வெள்ளவத்தை வாசியின் கருத்து இது.

“நீங்க தம்பி ஒரு வாய்ப்பாட்டைச் சொல்லுறியள்” - யாழ் வாசியின் மறுதலிப்பு இது.

“அப்ப ஐயா ஏன் மீள் குடியேற்றம் வெற்றியளிக்கவில்லை?”

“நல்ல கேள்வி தம்பி. முக்கியமாகப் பாதுகாப்பு, அடிப்படை மனித உரிமை, தனிநபர் சுதந்திரம், அங்கீகாரம் - உறுதி செய்யப்பட்டு இருக்க வேணும். அல்லாவிட்டால் ஒரு ஜீவராசியும் குடியமராது. தம்பியிடம் ஒரு கேள்வி. மேற்கத்தைய நாடுகளில் ஒரு இள வயசுப் பெடிச்சி நகை நட்டு போட்டபடி தன்னம் தனியாக யாமத்திலும் போக்குவரத்துச் செய்யமுடியும். அப்பிடி எங்கடை பாரம்பரிய பிரதேசத்தில் ஒருத்தி பயணிக்க முடியுமா....?”

வெள்ளவத்தைவாசி மௌனம் சாதித்தார்.

வா மணப்போம் விதவை

வேண்டு மெமக்கும்
விடுதலை யென்று
தீண்டும் வெயிலில்
பட்டினி கிடந்து பின்
ஆகாது அதுவென்று
அறியும் ஒருநாளில்
தீட்டினோம் கூராயுதம்

ஆயினும் பெரிதாய்
ஆக்கிய தொன்றில்லை
பேயினுக் கெதிராய்ப்
போர்க்கோடி தூக்கியெம்
புவையும் பொட்டைபும்
இழந்தோம் - நம்வீட்டு
புவைக்கு புவைப்பார் யார்

புண்ணதுவே புண்ணாக
இருக்கட்டும் நெஞ்சத்தில்
மண்ணுக்காய் இல்லாமல்
மாண்டவென் தோழர்க்காய்
வென்றே தரவேண்டும்
விரைவாக சந்ததியை
வா மணப்போம் விதவை

இறுதித் தறுவாயில்
உயிர்நீத்த உடற்கெல்லாம்
சிறுதீ மூட்ட ஆளில்லை
குற்றயிராய்க்
கிடந்த உடலேறிச்
சுகம்கண்ட கடையரின்
பண்பாட்டைப் பார்த்தே பழகு

ஆண்டாண்டு காலமாய்
ஆண்ட பூமியினை
புண்டோடு அழித்துப்
புன்னகையைச் சீரழித்தீர்
மாண்டோ போனோம்
மறவந்நாம் - வடலிகள்
மீண்டும் வானுயரும்

- மன்னார் அமுதன் -

நினைவிடைதோய்தல்

- திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கம்

ஆண்டுக் கணக்கு ஞாபகம் இல்லை. 1985ம் ஆண்டாகவே இருக்க வேண்டும். தமிழகச் சட்டசபை ஒன்றிற்கான தேர்தல் தஞ்சாவூரில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்தத் தேர்தல் பொதுக் கூட்டத்தில் இரவு 9.45 ல் இருந்து இரவு 12 மணி வரை கலைஞர் மு.கருணாநிதி பேசினார். இந்தப் பேச்சினைக் கேட்கும் அரிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. பாஸ்போட்டோ ரிக்கட்டோ எதுவும் இன்றி இந்தியா சென்ற நான், அகதியாக சில மாதங்கள் இந்தியாவில், கொட்டப்பட்டி என்ற அகதிமுகாமில் இருந்தேன். அந்த அனுபவமே இது;

இந்தக் கதை நடந்து 26 ஆண்டுகள் ஆகின. ஆனாலும் அந்தக் கதை எனது சொந்தக்கதை. எனது நினைவுகளில் என்றும் நீங்காத அற்புதமான கதை. கலைஞர் கருணாநிதி, நாஞ்சில் மனோகரன், அண்ணாதுரை ஆகியோரின் தமிழைக் கேட்க ஈழத்தில் பிறந்த யாருக்குத்தான் ஆசை இருக்கவில்லை. எனக்கும் அந்த ஆசை இருக்கத்தான் செய்தது.

1985 ம் ஆண்டில் இனப்பிரச்சினையின் தாக்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் வேகமாக அதிகரித்தது. வீட்டில் நித்திரையில் படுத்திருந்த ருக்குமணி என்ற பெண்ணின் வாயில் 'ஷெல்' விழுந்து அல்லாய் என்ற இடத்தில் ஒரு பெண் மீளாத்துயில் கொண்டாள். யாழ்ப்பாணம் கொட்டடியில் ஒருவரின் சோற்றுப் பாணைக்குள் 'ஷெல்' விழுந்து நொருங்கியது. இனித் தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்வு இந்த மண்ணில் நிலை கொள்ளாது என்றே இந்தச் சம்பங்கள் கட்டியம் கூறின. இதனால் இந்த மண்ணில் இருந்து எந்த மண்ணில் ஆவது குடியேறினால் என்ன என நூற்றுக்கணக்கானோர் வேறிடம் தேடினர். நானும் ஊரை விட்டு தமிழ் நாட்டுக்கு ஓடத் திடசங்கற்பம் பூண்டேன். 1985 ம் ஆண்டில் ஒரு இரவு இன்பருட்டிக் கடற்கரையில் இருந்து நானும் ஒரு வள்ளத்தின் உதவியுடன் தமிழகம் போய்ச் சேர்ந்தேன். நான் போய்ச் சேர்ந்த இடம் அதிராம் பட்டினம்! கரையில் இறங்கினான் அந்தப் பட்டினத்தில் இறங்கியிருக்கக்கூடாது தான்.... கடற்கரையில் நடந்துவந்தபோது முழு நீளச் சேற்றில் அகப்பட்டுப் புதையுண்டேன்! தலை எழுத்துச் சரியாக இருந்ததால் புதையுண்ட சேற்றில் இருந்து விடுபட்டு அதிராம் பட்டினத்தைச் சென்றடைந்தேன். அங்கு உள்ள ஒரு நண்பர் வீட்டில் பகல் நித்திரை 6 மணிநேரம் கொண்டுவீட்டு பட்டுக்கோட்டை என்ற இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தேன். பாப்பா நாடு, ஓரத்த நாடு போன்ற இடங்களைத் தாண்டியே பட்டுக் கோட்டை வரவேண்டும்! பட்டுக்கோட்டைக்கு வந்தாச்சு. அங்கு உள்ள சுவர் ஒன்றில் பெரிய போஸ்டர் ஒன்று ஒட்டப் பட்டிருந்தது. தஞ்சாவூர்க் கோட்டையில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி இன்று பேசுகிறார்... என்பதே அந்த அறிவிப்பு.

அப்போது எனக்கு இளவயசு. பயமறியாத புதுசு. பட்டுக்கோட்டையில் இருந்து தஞ்சாவூர் எத்தனை கிலோ மீற்றர்? அதுவும் புரியாது. ஆனாலும் மனதில் ஒரு புதிய தெம்பு. தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழியே சரளமொழி. நானும் தமிழன்! பட்டுக்கோட்டை பஸ் நிலையத்திலேயே பேச்சுக் கொடுத்தேன். தஞ்சாவூர் போவதற்கு எத்தனை மணி செல்லும்? என்பதே எனது கேள்வி. இரண்டு மணிநேரத்தில் போய்விடலாம் சார்... என்று யாரோ ஒருவர் கூறினார். நான் தாமதம் செய்யவில்லை தஞ்சாவூர் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டேன். சொன்னாற்போல் பஸ் இரண்டு மணிநேரத்திற்குள் தஞ்சாவூரை வந்தடைந்தது. நான் தஞ்சாவூருக்கு வந்த நேரம் இருட்டிவிட்டது. இரவு 8 மணியானது என்பதுதான் ஞாபகம்! தஞ்சாவூர் நகரம் விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. எங்கும் மக்கள் வெள்ளம்! போஸ்டர்களில் தமிழ் வெள்ளம். கலைஞர் மு.கருணாநிதி பேசுகிறார் என்பதே அந்தச்செய்தி. தி.மு.க.வை எதிர்த்து அய்யாறு வாண்டையார் என்பவர் போட்டியிடுகின்றார் என்பதே அந்தச் செய்தி. இரவு 9 மணியளவில் ஒரு பல்லக்கில் ஒரு முக்கிய தஞ்சாவூர் சந்திப்பில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி மக்கள் வெள்ளத்தில் மிதந்து வந்து கொண்டிருந்தார். அந்த இடத்திலிருந்து கலைஞர்.மு. கருணாநிதியின் ஊர்வலத்துடன் நானும் ஒருவனாகச் சென்று கொண்டிருந்தேன்.

ஊர்வலம் தஞ்சாவூர்க் கோட்டையை வந்தடைந்தது. இது போன்ற உணர்வு பூர்வமான ஒரு ஊர்வலத்தை இன்றுவரை நான் கண்டதில்லை. இரவு 10 மணிக்கு கலைஞர் மு.கருணாநிதி பேசத் தொடங்கினார். இரவு 12 மணிக்குப் பேச்சை முடித்துக் கொண்டார். கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் பேச்சைக் கேட்கவேண்டும் என்ற எனது வேணவா அன்றே முடிவுக்கு வந்தது. பேச்சென்றால் இது அன்றோ பேச்சு. மகாபாரதம், ராமாயணத்தில் இருந்தும் சரளமான உபகதைகள்! மக்கள் கேட்டுக்கொண்டு கிடந்தனர். என்னை இனம் கண்டு கொண்ட ஒருவர் நீங்கள் சிலோன்காரரா? எனக் கேட்டு வைத்தார். அப்போதுதான் நான் இலங்கையர் என உணர்ந்து கொண்டேன்! பயம் பிடித்துக் கொண்டது. கூட்டத்தில் இருந்து வெளியேறினேன். எந்தப் பக்கம் போகலாம்? திருச்சி சென்றேன். எந்த அகதி முகாமில் சேரலாம். கொட்டப்பட்டு என்ற அகதி முகாம் என்றனர். அங்கு சென்றேன். அகதி ஆனேன்! இந்தச் சம்பவம் என்னை விட்டு என்றும் அகலாது.

02.11.2011 அன்று காலமான அழகு நீக்கவயல்
 ஓ.அந்தோனியசு - 'அவைத்தினம்' ஆசிரியர் அவர்கள்
 இயற்புற்றுக்கல்வி தீர்மானங்களுக்கு முன்பு 'பொய்ச்சி' இன்
 புகார்க்குப்படி அனுப்பிவைக்க ஆக்கம் இது.

- பொய்ச்சிதோள் -

கதிர்முகம்

கூத்தும் பரதமும் [புத்தாக்கம்]

எஸ்.எதிர்மன்னசிங்கம்

மண்முனை வடக்கு பிரதேச செயலக கலாசார பேரவையினால் நடத்தப்பட்ட முத்தமிழ் விழா 18.10.2011 செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப 9.30 மணிக்கு மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றக் கலையரங்கத்தில் நடைபெற்றது. இந் நிகழ்வில் இடம்பெற்ற கலை நிகழ்ச்சிகளின் முத்தாய்ப்பாக விளங்கியது 'கூத்தும் பரதமும்' புத்தாக்க நிகழ்வாகும்.

மட்டக்களப்பு அரங்க ஆய்வு கூடத்தினரால் தயாரித்து வழங்கப்பட்ட இரண்டு ஆற்றுகைகளான 'சட்டியும் முட்டியும்' (சிறுவர் நாடகம்), 'கூத்தும் பரதமும்' (புத்தாக்கம்) ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் பாராட்டத்தக்க வகையில் அமைந்தது கூத்தும் பரதமுமாகும்.

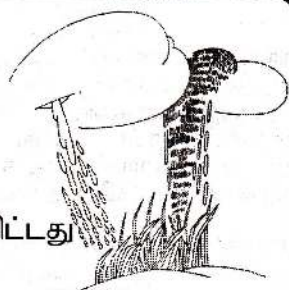
மட்டக்களப்பின் வட மோடிக் கூத்தான இராம நாடகத்தில் இராமர், இலக்குமணர், சீதையாகிய கூத்தர்கள் வனம் போகும் போது பாடப்படும் பாடல்களை அடிப்படையாக கொண்டு வடமோடிக் குரிய தாளக் கட்டுக்களையும் ஆட்டக் கோலங்களையும் மேடை அசைவுகளையும், பரதத்தின் ஐதிகள், அபிநய தோற்றங்கள், தாளலயங்கள் சஞ்சாரி பாவத்தையும் கலந்து, இசைக் கருவிகளான மத்தளம், மிருதங்கம், வயலின், சல்லாரி ஆகிவற்றின ஒத்திசைவுடன் மிகச் சிறப்பாக அளிக்கை செய்யப்பட்டது. வடமோடி ஆட்டங்களான ஈரடி, நாலடித் தாளங்களை மிக லாவகமாக இராமர், இலட்சுமணர், சீதை ஆகிய கூத்தர்கள் ஆடியது வியப்பை ஊட்டியது. மத்தளமும், மிருதங்கமும் ஆட்டத்திற்கும் தாளத்திற்கும் ஏற்ப ஒத்திசைவு வழங்க வயலின் இசை மெருகூட்டியது. பாடல்களுக்கேற்ப வடமோடி ஆட்டமும் பரதநடன அடவுகளும் சிறப்பளித்தன. பாடல்கள் கூத்து மெட்டிலும் கர்நாடக இசையிலும் கலந்து ஒலித்த விதம் கேட்பதற்கும் பார்ப்பதற்கும் பரவசத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மத்தள இசையை திரு.மோகனதாசனும் மிருதங்கவாசிப்பை திரு.பிரதீபன் அவர்களும் வயலின் இசையை செல்வி சரஸ்வதி அவர்களும் மிகச் சிறப்பாகச் செய்தனர்.

புத்தாக்க நிகழ்வில் பங்கேற்ற பாத்திரங்களான இராமர், இலட்சுமணன், சீதை ஆகிய மூவரும் மிகச் சிறப்பாகத் தம்பங்கைச் செலுத்தினர். இவர்களுக்குரிய ஒப்பனையும் உடையும் மிக நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப் பட்டிருந்தன. பதினைந்து நிமிடங்களே இடம்பெற்ற இந் நிகழ்வு மொத்தத்தில் எல்லோரது பாராட்டுதல்களையும் பெற்றிருக்கும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்திற்கு இடமில்லை.

பரிசோதனை (experiment) முயற்சியாக அளிக்கை செய்யப்பட்ட ‘கூத்தும் பரதமும்’ புத்தாக்க நிகழ்ச்சி ஓய்வில்லாமல் இயந்திர வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இன்றையகால கட்டத்திற்குச் சற்று மன மகிழ்வை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தது. விடிய விடிய கூத்தினையும் மணித்தியாலக் கணக்காக பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்துச் சலிப்படையும் உள்ளங்களுக்கு கிளர்ச்சி ஊட்டத்தக்க வகையில் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் வரவேற்கத் தக்கன.

எதிர்வரும் காலங்களில் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அரங்க ஆய்வு கூடம் தயாரித்து அளிக்கை செய்வதன் மூலம் எமது பாரம்பரியம் புதுப்பொலிவு பெறும் என்பது ரசிகர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

உயர்வு

இரவின் பிடியில் அழுந்திக் கண்ணீர்விட்டது வானம்.

கண்ணீர் பனித்துளிகளாய் விழுந்தபோது -
வானத்தின் துன்பத்தை எண்ணி வருந்திய பசும்புல்
கண்ணீர்த் துளிகளைத் தாங்கிக் கொண்டே
வந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் புல் ஓங்கி வளர்ந்தது.

பரவி உயர்ந்து எங்கணும் பச்சைக் காடாய்
நிறைந்தது பசும்புல்.

காலைக் குருவி பாடியது:-

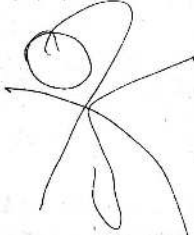
“ஏங்குவான் கண்ணீரைத்
தாங்குவான் உயர்வான்”

நன்றி:- ‘காசி ஆனந்தன் கதைகள்’

சிறுகதை

தெய்வம் தொழாள்...

ச.முருகானந்தன்

கணவனின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வழிபடும் கற்புக்கரசியான மனைவி 'பெய்' என்று சொன்னால் மழை பொழியுமோ இல்லையோ, தெய்வம் போல கணவனைத் தொழுதெழுகின்ற மனைவி இன்றும் இவ்வுலகில் இருக்கத்தான் செய்கிறாள்.

உதாரணத்திற்கு என் மனைவி! ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்கின்ற பெண்ணிய வாதிகளின் பார்வையில் இதெல்லாம் படு

பிற்போக்கான அடிமைத்தனம் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் நான் மறுத்தும் கேளாது தினமும் காலையில் எழுந்ததும். என் கால்களைத் தொழுது கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்ட பின்னர்தான் தனது வேலைகளை ஆரம்பிப்பாள் எனது அன்பு மனைவி. மணமான புதிதில்தான் இப்படியென்றால் குழந்தைகள் பெற்ற பின்னரும் கூட இவள் இந்த வழக்கத்தை விட்டதில்லை.

பிறந்த நாள் தொட்டு சுடுகாடு செல்லும் வரை மனிதனுக்கு எத்தனையோ ஆசைகள் இருப்பதுண்டு. ஆனால் அவை எல்லாமே எல்லோருக்கும் நிறைவேறும் என்றில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை வெகு சிலவே அதுவும் அரையும் குறையுமாக நிறைவேறுவதே வழக்கமாயிருந்தது.

இளமையில் வசதிகள் குறைந்த கீழ் நடுத்தர குடும்பத்தில் பிறந்தமையினால் இதர பிள்ளைகளுக்குக் கிடைத்தவை தனக்கு கிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்கியிருக்கிறேன். விளையாட்டுப் பொருட்களிலிருந்து ஆடை, அணிகள் என பலவற்றிலும் எனது ஆசை பூரணமாக நிறைவேறியதில்லை. மருத்துவராக வரவேண்டுமென்று நினைத்த போதும் மருந்தாளராகவே வரமுடிந்தது எனக் கவலைப்பட்டபோது அம்மா, இதுவது கிடைத்ததே என்று ஆறுதல் படுத்தினார். "எப்போதும் மேலே மட்டும் பார்க்காதே. கீழேயும் பார் மகனே, எத்தனை பேர் அடுத்த நேர உணவுக்காக வழியின்றித் தவிக்கிறார்கள். எத்தனைபேர் உடலை வருத்தும் கடுமையான தொழில் செய்கிறார்கள். கிடைக்காததை எண்ணி கவலைப்படுவதை விடுத்து, கிடைத்ததைக் கொண்டு சிறப்புடன் வாழ்ந்து முன்னேற்பார்க்கணும் மகன்..." அம்மா அன்று கூறியதை முழுமையாக என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது போனாலும் பின்னாளில் நான் மருத்துவராக உயர்வு பெற்றபோது அவளின் கூற்றின் உண்மையை உணர முடிந்தது.

எல்லா விடயங்களிலும் என் எதிர்பார்ப்புக்குக் குறைவாகவே கிடைத்து வாழ் என் வாழ்வில் நான் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக்கிடைத்தது என் வாழ்க்கைத் துணைதான். உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் அழகி.

சற்குணவதி; சுடுசொல்பேசி அறியாள்; பணிவிடைகள் செய்வதில் மனவிருப்பம்; அவளது பதிபக்தி என்னை ஆனந்தக் கடலில் குதூகலிக்க வைத்தது.

“குமுதா..... உன்னைப் போல ஓர் உத்தமமான மனைவியை கிடைக்கப் பெற்றமை நான் செய்த பூர்வீக புண்ணியம். எல்லாம் சரி, என்பாதம் பணிவதை மட்டும் நிறுத்தி விடு... இல்லற வாழ்வில் ஆணும், பெண்ணும் சமமான பங்களிகள் அல்லவா” என்று ஒருநாள் நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

“இல்லை அத்தான். இதில் எனக்குப் பரம திருப்தி இருக்கு. தயவு செய்து தடுக்காதீர்கள்” என்று மறுத்துரைத்தவளை பெருமிதமாக நோக்கினேன்.

அன்பான மனைவி குமுதா வந்த பின்னர்தான் என் வாழ்வில் ஒரு முழுமையை உணர்ந்து பூரித்தேன். குறிப்பறிந்து செயற்படுவதிலும் அவள் வலு கெட்டிக்காரி. நான் நினைப்பதை நான் கேட்கு முன்னரே நிறைவேற்றுவாள். ஒரு தாயாக - வேலைக்காரியாய் - தாசியாக அவள் எல்லாவற்றிலும் என்னை தனது அன்பினால் திணறடித்தாள்

“குமுதா இன்னும் எத்தனை காலம்தான் வழிபடப்போகிறாய். பிள்ளைகளும் வளர்ந்து விட்டார்கள்..”

குமுதா சிரித்தாள்.

“இஞ்சாருங்கோ....நான் சாகிறவரைக்கும் இதைக் கைவிடமாட்டன். ஒருவேளை நீங்கள் முந்தியிட்டியள் எண்டால் - அப்படி நடக்கக் கூடாது பூவோடும் பொட்டோடும் நானே முதலல்ல போயிடனும் - உங்கட படத்துக்குத் தினமும் பூப்போட்டுக் கும்பிடுவன்...”

இந்தக்காலத்தில் இப்படியும் ஒரு பெண்ணா என வியந்தேன்.

ஆனால் இன்று இருபது வருட இல்லற வாழ்வு முடிந்த நிலையில் அவள் நடைப்பிணம்போல உற்சாகமின்றி...

இப்போதெல்லாம் அவள் என்னை வழிபடுவதில்லையே. எனக்குப் புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

அவள் வழிபடாமல் விட்டுச் சில நாட்களின் பின்னர்தான் இதை உணர்ந்தேன். அவள் என்னை வழிபடாமல் இருப்பதை விரும்பிய எனக்கு இப்போது அவள் வழிபடாமல் இருப்பது ஏமாற்றமாக இருந்தது. இது பற்றிக் கேட்கலாமா என ஒரு கணம் எண்ணியபோதும் அப்படிக்கேட்பது சரியல்ல எனத் தவிர்த்தேன். எனினும் என் மனதை உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது.

திருமணமான புதிதில் அவளிடம் எனது காதல் பற்றிக் கூறியபோது கூட “அத்தான் இளவயசில் காதல் வாறது சகஜம்தான். ஒருத்திக்குத் துரோகம் செய்திட்டு வந்து நீங்கள் என்னைக் கட்டயில்லைத்தானே” என்று உறுதியாகக் கூறியவள் இப்போது என்னைச் சந்தேகிக்கின்றாளா?

மனது கனத்தது. பழைய குமுதாவுக்காக ஏங்கினேன். காலம் சீராக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. என் இல்வாழ்வும் மகிழ்ச்சியற்றே தொடர்ந்தது. இப்போதெல்லாம் பாலுறவில் அவளுக்கு நாட்டயில்லை எனினும் வயதுதான் காரணம் என ஆறுதல் அடைந்தேன்.

மாதவிலக்கு நின்ற பின்னர் இருவருடங்கள் கடந்த நிலையில் அவளுக்கு இரத்தப்போக்கு ஏற்பட்டது. மருத்துவரான என் மனதில் பயம் தொட்டுக் கொண்டது. நான் பயந்தது போலவே கருப்பப்பை புற்றுநோய்தான். அதுவும் முற்றிய நிலையில்.

என்னால் இயன்றவரை செவ்வழித்தும் பலனின்றி இதோ அவள் மரணத்திற்கான நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

என்னால் இயன்றவரை அவளுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் மன நிறைவு கொண்டேன். காலம் காலமாக அவள் எனக்கு சமச்சிப்போட்டு உட்புத்துவைத்துச் செய்த பணிவிடைகளுக்குப் பதிலாக இப்போது நான் அவளுக்குச் செய்கின்றேன்.

என்மனதில் இருந்த ஒளி மறைந்து இருள் சூழத் தொடங்கிவிட்டது. அவள் இல்லாத வாழ்வை என்னால் நினைத்துக் கூடப்பார்க்க முடியவில்லை. “குமுதா.... குமுதா...” என எந்நேரமும் எனது மனது அவளுக்காக ஏங்கி அழுதுகொண்டே இருந்தது. எந்தநேரமும் அவளது அருகில் இருந்து ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறுவதையே தவமாக ஏற்றுக் கொண்டேன். அவளும் எனது கைகளைப்பற்றிக் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்குவாள்.

“நீங்கள் என்னுடைய தெய்வம். ஆனால் உங்களை வழிபடக்கூட அருகதையில்லாதவளாகப் போயிட்டன்” குமுதா குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள். ஏதோ சொல்ல நினைப்பதும் சொல்ல முடியாமல் தவிப்பதுமாக அவள் தடுமாறுவதை உணர்ந்தேன்.

“என்ற பவுணெல்லே... ஏன் அழுகிறாய்? நீ செத்தபிறகு நானும் இருக்கமாட்டன். கெதியா உனக்குப்பின்னாலேயே வந்து சேர்ந்திருவன்.” நான் கூறவே அவளது கண்கள் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்தது. வடிந்தோடும் அவளது கண்ணீரைத் துடைத்த போது அவள் விம்மி வெடித்தாள்.

“இஞ்சாருங்கோ இண்டைக்கோ நாளைக்கோ நான் செத்துப் போவன். என்ற மனசில பாரமாக இருக்கிற சமையை இறக்கி வைக்காமல் செத்தால் என்ற மனது ஆறாது...”

தொடர்ந்து பேச முடியாமல் மீண்டும் அழுகை.

“நான் உங்களுக்குத் துரோகம் பண்ணியிட்டன். ஏன் அப்படி நடந்தது என்று தெரியவில்லை. பத்து வருசத்துக்கு முந்தி. ஒரே ஒரு தடவை.....” என் கைகளை இறுகப்பிடித்த அவளது கைகள் சேர்ந்து தளர்ந்தது.

நான் அழவும் முடியாமல் திக்கப்பிரமை பிடித்தவன்போல் அவளது உடலை வெறித்துப்பார்த்தேன்.■

கிழக்கில் திருமணம் - மேற்கில் வாழ்வு ஒரு சமூகமானுடவியல் நோக்கு

சண். பத்மநேசன்

“ஏனம்மா உங்கநாட்டு கல்யாணமுள்ளா இப்படித்தானா? கல்யாணத்திற்கு அப்புறமா மாப்பிள்ளை வெளிநாட்டிற்கும் வொண்ணு இன்னோர் இடத்திற்குமாய் போறாங்களே கூடி வாழாம, இது என்ன கல்யாணம்!.....”

(சுறோஜா - சென்னை - 21.10.2003)

“தங்கச்சி கல்யாணம் செய்து வெளியில போனடியால் இன்று தம்பியையும் அங்கு எடுத்துப்போட்டாள். வீடும் இங்க கட்டிப்போட்டம், இங்க உழைச்சு எங்க கட்டறது. எங்க குமர் கரை சேர்றது.....”

(மங்கயற்கரசி - கீனூவில் - 06.05.2002)

உலக பண்பாடுகளில் திருமணமும், நடைமுறைகளும் - சமூகமாற்றம் - நவீனமயமாதல் - நகரமயமாதல் - கோளமயமாதல் போன்ற பல சமூகவிசைகளினால் மணத்தெரிவு முறையிலிருந்து சடங்குவரைமுதலான பல தளங்களில் புதிய வரவுகளைச் சமந்த வண்ணமே வலம் வரும். அந்தவகையில் சென்னையில் நிகழ்ந்த இலங்கைத் தமிழ்த்திருமணம் பற்றிய சுறோஜாவின் ஆதங்கத்தொனியிலமைந்த கருத்தாக்கமும், மங்கயற்கரசியின் திருப்தி நிலைப்பட்ட கருத்தாக்கமும் உணர்த்துவது புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணத்தின் இரு வேறுபட்ட பரிமாணங்களையே. இதன்பால் தெரியவருவது பல்வகைப்பரிமாணங்களில் ஆய்வுத் தேடல்கள் இடம்பெற வேண்டும் என்பதையே. இலங்கைத் தமிழர் திருமணம் பற்றிய சமூக மானுடவியல் ஆய்வுப்பரப்பெல்லையின் அகல் விரிவாக்கத்தில் ‘கிழக்கில் திருமணம் - மேற்கில் வாழ்வு’ என்பது புதிய வரவாயும், புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம் பற்றிய புதிய ஒரு தரிசனமாயும் அமையும்.

உள்நாட்டு யுத்தம், முரண்பட்ட நிலைமை, வன்முறை, இடம்பெயர்வு, புலம்பெயர்வு போன்ற அவல நிலைகளினால் சிதறி சிக்கல்தன்மை வாய்ந்த, அலைந்துழன்று அசையும் ஓர் சமூகமாக விளங்கும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகமானது ஆரம்பகாலங்களில் வெளிநாட்டுத் திருமணங்களை ஏற்பதில் தயக்கம், மறுக்கின்றநிலை, உள்நாட்டக்குறைவு முதலான பல பண்புகளை வெளிப்படுத்தியது. காரணம் சாதி,இனம், மதம், குறிச்சி, பகுதி, பிரதேசம், நெருங்கிய உறவு போன்ற தெரிவு நிலைப்பண்புகள் தழுவிய இறுக்கமான மணத்தெரிவு முறையாலும் இது தொடர்பாக எதிர் வினைப்பாட்டு எண்ணம் கொண்ட படிமங்களாலும் கட்டுமானம் கொண்ட ஓர் சமூகமாக இருந்தமையால் ஆகும். ஆனால் அண்மைக்காலமாக

இதன்பால் எழுச்சியுறும் கவர்ச்சிப்போக்கானது இத்தமிழ்ச்சமூகத்தின் உள்ப்பாங்கு மாற்றத்தையே உணர்த்தும். மற்றும் இவ் அசையும் தமிழ்ச்சமூகத்தின் திருமணமானது பரந்த ஓர் ஆய்வுப்பரப்பை ஏற்படுத்தி திருமணம் மட்டுமல்லாது இச் சமூகம் தொடர்பான பலவிடயங்களும் இன்றைய ஆய்வாளர்களுக்கு புதிய ஆய்வுப் பொருளாகின்றமையையும் உணர்கின்றேன். வெளிநாட்டு வரன்/வதிதேடும் படலம் - திருமணம் - வாழ்க்கை எனும் இத் தொடர் செயற்பாங்கினையே 'கிழக்கில் திருமணம் மேற்கில் வாழ்வு' என்ற சொற்றொடர் அணி செய்கின்றது. ஆயினும் இச்சிறிய ஆக்கமானது ஒரு குறிப்பிட்ட ஆய்வுப்பொருளை குவிமையம் கொள்ளாது உலகெங்கும் பரந்துவாழும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகம் பற்றிய - அதன் திருமணம், உறவுமுறை, குடும்பம், உள் ஆரோக்கியம் போன்றபல ஆய்வுத் தேடல்களுக்கான ஓர் பூர்வாங்க முயற்சியாகவே இக்கட்டுரை வரவாகின்றது.

இங்கு 'வெளிநாட்டுத் திருமணம்' குறிப்பது புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கும், இலங்கையில் உள்ள தமிழ்ச்சமூகத்திற்கும் இடையே நிகழும் மணத்தெரிவுகளினால் நிகழும் திருமணத்தையே. இருவேறுபட்ட புவியியல்சார் இட அமைவுகளுக்கிடையே நிகழும் ஒரு செயற்பாடு ஆகும். அதனால் கிழக்கை ஓர் ஆய்வுக்களமாகவும், மேற்கை ஓர் ஆய்வுக்களமாகவும் ஆய்வு செய்யத்துணிதல் நன்று. ஒரே இன மக்களுக்கிடையே இவ்வூடாட்டம் நிகழினும் இருவேறுபட்ட புவியியல்சார் பிராந்தியங்களுக்கிடையே நிகழும் ஒரு செயற்பாங்கு. ஆதலினால் கிழக்கை ஓர் ஆய்வுப்புலமாகவும், மேற்கை மற்றுமொரு ஆய்வுப்புலமாகவும் ஏற்படுத்தல் பொருந்தும். தமிழர் புலம்பெயர்வு பற்றி ஆய்வு செய்யும்போது தமிழர்கள் புகலிடம் கோரி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்நியநாடுகளை மாத்திரம் நிலைக்களனாய்க் கொள்ளாது, மக்கள், பணம், பொருள், திருமணத்தொடர்புகள் போன்ற பலவற்றுடனான ஊடாட்டத்தைக் கொண்டிருக்கும் அவர்களது தாய்நாட்டையும் ஆய்விற்குட்படுத்தல் வேண்டும். எனவே இதனை ஊடுதேசியத்தின் (Transnational) ஓர் அங்கச் செயற்பாடாகக் கொள்ளலாம்.

'வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள்' குறித்து நோக்குகையில் 'கிழக்கரங்கில்' மேலெழுந்தவாரியாகத் தெரிவது வரன்/வதி தேடும் படலம் முதற்கொண்டு திருமணம் முதலான நிகழ்வுகளே. ஆயினும் இதற்கு அப்பால் திருமண வைபவ நிகழ்வுகளுடன் நீண்டநாள் காத்திருத்தலும் - நாட்டு நுழைவு அனுமதிச்சீட்டிற்காய் (Visa) காத்திருத்தலும் - அது மறுக்கப்படுதலும் - ஜேர்மன் முதலான ஐரோப்பிய மொழி பயில்தலும் பரீட்சைக்குத் தயாராதலும் - மருத்துவ பரிசோதனை அறிக்கைக்காய் காத்திருத்தலும் - தூதரகங்களின் பதிலுக்காய்க் காத்திருத்தலும் - நீண்டநாள் காத்திருப்பும் கைவிடப்பட்ட நிலையும் - வேறு திருமண நாடுதலும் அவலநிலையும் என நீளும் அகவயம்சார் உணர்வுகளுடனான (Subjective Feelings)

நிகழ்வுகள் மீதும் சமூகமானுவியல் தன் புத்தொளியைப் பாய்ச்சுகின்றது.

மேற்கை ஓர் ஆய்வுக்களமாக்கும்போது 'வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சி', 'நீட்சி', 'முறிவு', 'உளமகிழ்வு', 'உளநெருக்கீடு', 'புதியசந்ததி உருவாக்கம்', 'புதியசமூகமயமாதல்', 'பண்பாட்டுமயமாதல்', 'உள்சசிதைவு' போன்ற பல அங்கே பதிவு பெறும்.

II

கிழக்கு - மேற்கு எனும் பிரிப்பு புவியியல்சார் இட அமைவுகளைக் குறிப்பது. கிழக்கு என்பது கீழைத்தேய நாடுகளையும், மேற்கு என்பது மேலைத்தேய நாடுகளையும் குறிக்கின்றது. இவ்விரண்டு பிராந்தியங்களில் உள்ள இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகங்களுக்கிடையே திருமணத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் உறவினர்கள், நண்பர்கள், திருமணசேவை நிலையங்கள், இணையத்தள வழி திருமண ஒப்பேற்றுத்துறை போன்ற பல முகவர் நிலையங்களுக்கே பெரும் பங்குண்டு. அந்தவகையிலே தலைநகரில் உள்ள பல திருமண சேவை நிலையங்களும் அதன் செயற்பாடுகளும் இது பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு வளம் சேர்க்கும்.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தின் திருமணங்கள் பெரும்பாலானவை இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் சிறிய அளவில் சிங்கப்பூர் - மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலும் இடம்பெறுகின்றன. நாட்டில் தொடரும் அசௌகரிய நிலை காரணமாக கொழும்பும், சென்னையும் இத்திருமணங்களுக்கான முக்கிய கேந்திர நிலையமாகின்றன. கனடா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய திருமணங்கள் இடம்பெறுவதில்லை என்பதை இது கருதவில்லை. ஆனால் இன்று 'சமூகமேந்நிலை', 'சமூக அந்தஸ்து', 'பாதுகாப்பு', 'உளத்திருப்தி' போன்ற பல காரணங்களுக்காகக் கொழும்பையும், சென்னையையும் மையம் கொண்டு நிகழ்வது கண்கூடு. 1990 களில் நாட்டு சூழ்நிலை மற்றும் வெளிநாட்டில் நிச்சயிக்கப்பட்ட மணமகள் தன் தாயகத்திற்கும் இந்தியா போன்ற பிறநாடுகளுக்கும் பிரயாணம் செய்ய அனுமதி பெற்றிருக்காத நிலை போன்றவற்றால் மணமகளின் சகோதரி அவ்வகிபங்கு ஏற்று குறியீட்டு வடிவில் சிறுவைபவமாக ஊர்தோறும் (யாழ்ப்பாணத்தில்) இத்திருமணங்கள் நிகழ்ந்துபின்னர் மணமகள் அந்நாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டு அங்கே சடங்குசார்ந்த முறைகளுடன் திருமணங்கள் நிறைவேறின. இதற்குப்பிற்பட்ட காலத்தில் இந்நிலை ஒப்பீட்டளவில் பெருமாற்றம் கண்டு இத்திருமணங்கள் ஏலவே கூறிய கீழைத்தேய நாடுகளை நோக்கி நகர்வுகண்டது. 'மாப்பிள்ளை இங்கு வந்து செய்துதான் கூட்டிக்கொண்டுபோனவர்' எனும் சமூக வாசகம் பரவலாக எதிரொலிப்பதற்கு மூலமாய் அமைவது இவ்வெளிநாட்டுத்திருமணங்களில் இருந்த தடங்கலும் தாமதமும், அதாவது வெளிநாடுகளில் திருமணத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட செயற்பாடுகள் தாமதநிலை மற்றும் கீழைத்தேயத்தில் நிகழ்ந்த திருமணத்தின் பின்னரும் மேலைத்தேயத்திற்குச் சென்றடைவதில் ஏற்பட்ட

தாமதமே ஆரம்ப காலங்களில் இத்திருமணங்களை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கினர்.

கீழைத்தேசங்களில் நிகழும் திருமணங்களில் சென்னையில் நிகழ்பவை முக்கிய பதிவினைப்பெறும். ஒரேமொழி மற்றும் பண்பாட்டம்சங்களினால் கட்டுமானங் கொண்ட சமூகங்களாக விளங்குவதாலும் புலம்பெயர்ந்து கணிசமான தமிழர்கள் வாழ்வதாலும் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பெற்ற பல்புறசார் நிர்மாணமும் சமூக வலையமைப்பும் (Social network), ஏனைய நாடுகளுடனான இணைப்பும் இத்தெரிவிற்கு சாதகமாயிற்று. மற்றும் தலைநகரில் அடிக்கடி மாற்றமடையும் அரசியல் நிலமைகள் பாதுகாப்பு சார்ந்த பிரச்சினைகள் போன்றனவும் காரணங்களாகின்றன. மேலும் இவை இந்திய பண்பாட்டம்சங்களை உள்வாங்கியிருந்தபோதும் இத்திருமணங்கள் சார் தொடர்புகள் அனைத்தும் இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகத்தினராலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

சென்னையில், அடையாறில் K.S ஐயரினாலும் மற்றும் கொட்டிவாக்கத்தில் Mathus Hotel போன்ற பல நிலையங்களினாலும் செயலாக்கம் பெறுகின்றன. இலங்கைத் தமிழர் திருமணங்களும் பிராமணிய முறையை உள்வாங்கியிருந்தபோதும் அவை இந்திய பிராமணர்களின் முறைமைக்கு உட்பட்டு நிகழ்த்தலைப்படாது இலங்கைப் பிராமணர்களின் முறைமையிலமைந்த திருமணச்சடங்குகளையே நாடியமையை அங்கிருந்த கால்பகுதிகளில் கண்டுணரக்கூடியதாய் இருந்தது. இங்கு நாம் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில், எங்ஙனம் கிராமமட்டத்தில், ஊரவர் சங்கமத்துடன் அரங்கேறியவை இன்று அங்கு சென்று வாழ் இலங்கையர்களுடனாகி இடம்பெறுகின்றது. இது உணர்த்துவது இனத்துவதிரள் கூட்டினையே (Ethnic Collectivity). மற்றும் புலம் பெயர் நிலைக்கேற்ப தம் வழக்கங்களுக்கு மாற்றீடுகளை உள்வாங்கும் நிலை உதாரணமாக 'மாப்பிள்ளைத் தோழன்' எனும் வகிபங்கு மணமகளின் சகோதரனுக்குரியது. இது போலவே தோழி எனும் வகிபங்கு மணமகளின் சகோதரிக்குரியது. இவை உறவுமுறையிலமைந்த சடங்காசார உரிமையை உணர்த்துவது. இது இல்லாத இடத்து, கால்வழியிலமைந்த (Lineage) அல்லது கிளைவழியிலமைந்த அல்லது ஒன்றுவிட்ட தலைமுறையிலமைந்த உறுப்பினர்களே இவ்வகிபங்கினை ஏற்பது வழக்கம். ஆனால் இப்புலம் பெயர்வினால் சிதறிய இத்தமிழ்ச்சமூகமானது இம்முறையில் நெகிழ்ச்சியை உள்வாங்கத் தவறவில்லை. நண்பர்களும் தூரத்து உறவினர்களும் பங்கேற்பது, வகிபங்கு ஏற்பது ஈறாக பல நிகழ்வுகள் உணர்த்துவது புலம் பெயர் நிலையில் சிதறிச்சிக்கல்தன்மை கொண்ட ஓர் சமூகமாய் அலைந்துழன்று அசையும் இத்தமிழ்ச்சமூகமானது சந்தேகத்திற்கு இடமான வாழ்வையும், எதிர்காலத்தையும் கொண்டதாகி ஆபத்து விளிம்பில் வாழ்வையும் (Life at risk) கொண்ட சமூகமாக அசைவுறும்போது "போகுமிடமெங்கும் நம்பிக்கைக் கோபுரங்களை" அமைத்தவர்களாய் தமக்கென ஒரு வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தி அதனுள் தம்மரபுகளையும்,

பாரம்பரியங்களையும், வழக்கங்களையும் புதுக்கி வாழத்தலைப்படும் சமூகமாகவே இத்தமிழ்ச்சமூகம் என்பதை இத்திருமணங்கள் காட்டுகின்றன.

கிழக்கில் இடம்பெறுகின்ற நிகழ்வுகள் தனியே சமூக ஆய்விற்கு உட்படவேண்டியது. இது பல ஆய்வு செய்யப்படாத பகுதிகளை வெளிக்கொணரச் செய்கின்றன. “கல்யாணத்தின் பின் போய்ச்சேர்றாளோ தெரியாது.” “இப்ப கல்யாணத்தை முடிக்கட்டும். அவர் சுகமாக எடுப்பார் என்றுதான் சொல்றார்.....” “டொச் படிக்கப் போறான். அப்பதான் விசாதருவாங்களாம், ஆனால் பாஸ் பண்ணுவது கஷ்டம், இங்க பாஸ் பண்ணாட்டி இந்தியா போய்த்தான் எக்ஸாம் எடுக்க வேண்டும்” - “திருமணமாகி 7 வருடங்களாகின்றன. இன்னும் அவரிடம் நான் போய்ச்சேரவில்லை. மகனும் ஸ்கூல் போகத் தொடங்கிவிட்டான். அப்பாவைக் கேட்கிறான். இதற்கிடையில் அவருக்குநம்பிக்கை இல்லாது போகவே வேறு கல்யாணம் செய்துவிட்டார். நானும் என்ன செய்வம் என்று யோசிக்கிறேன்...” “லண்டன் என்றால் உடனே ஸ்பொஞ்சர் செய்து கூட்டிக்கொண்டு போய்விடுவினம்.. இது கனடா என்றபடியால் வருஷக்கணக்கு செல்லுது.....” போன்ற வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள் பற்றிய இவ்வாசகங்கள் மிகத்துல்லியமாக அதன் ‘சங்கடநிலை’, ‘சவால்கள்’, ‘அவலச்சுவை’ முதலிய பண்புகளை வெளிப்படுத்தும் ஆயினும் மேற்கூறிய எதிர்மறைத் தன்மைகளை ஊடறுத்து மேல்கிளம்பும் திருமணங்களாக இவ்வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள் முதன்மை பெறுகின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் வெளிநாட்டு வரனோ அல்லது வதுவோ என்பது சமூக அவதானத்தில் மிகவும் குறைவான சமூகஅந்தஸ்தினையே கொண்டிருந்தது. இன்று அந்நிலை மாறி அவை சமூக முக்கியமாகி, சமூகத்திற்குத் தேவையாகி தலை நகரில் உள்ள பலதிருமண சேவை நிலையங்களில் உள்ள கடிதக்கோப்புகளில் இடம் பெற்று கேள்வியையும் அதிகமாக்கி சமூக நிலையில் அவை எங்ஙனம் முதன்மை பெறும் வரன்களாக, வதுக்களாக்கப்படும் நிகழ்வு பலசமூகச் செய்திகளை நம்கைவசமாக்கும். இதற்குப் பல பின்புலக் காரணிகள் அணிசேர்க்கும். நாட்டில் உள்ள ஆண் பெண் விகிதாசார இடைவெளி, சீதனம், பாதுகாப்பு, குடிபெயர்ந்து போவதற்கான ஓர் ஊடகம், வதிவிட உரிமை போன்றவற்றை முதன்மைக்காரணிகளாகக் குறிப்பிடலாம். “இங்கிருந்து என்ன செய்வது கல்யாணம் மூலமாய்த்தானும் வெளிநாடு போய்விடலாம்” - நாங்கள் இங்க கல்யாணம் செய்து இருந்திட்டம். இவையாவது வெளிநாட்டுக் கல்யாணத்தைச் செய்து நல்லாய் இருக்கட்டுமன்...” “இப்ப ஓட் ஜொப்ஸ் என்றாலும் சம்மதி அப்பதான்.....” அவதான் என்னை ஸ்பொன்சர் பண்ணி எடுக்கப்போறா...” “PR உள்ள மாப்பிள்ளையின் சாதகத்தை மட்டும் காட்டுங்கோ...” “வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையின்ற குறிப்புக்களை மட்டும் காட்டுங்கோ.....” போன்ற சமூக வாசகங்கள் உணர்த்துவது வெளிநாட்டுத் திருமணங்களின் மேன்நிலையினையே. சமூகத்தில் இன்று பாதுகாப்பு என்பது மிகவும் வேண்டப்படு பொருளாகின்றது. ஆதலால் திருமணங்களும் எங்ஙனம் துணைபோகின்றது. குடிபெயர்ந்து

நாடுகளுக்குச் செல்ல அண்மைக்காலங்களில், திருமணங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் பதிவுகளும் இதனையே காட்டுகின்றன.

III

கிழக்கிற்கும் - மேற்கிற்குமான இப்பதிவுகளையும், தகவல்களையும் ஒன்று திரட்டி வழங்குதலையும் மேற் கொள்ளும் பணியில் பல திருமண சேவை நிலையங்கள் தலை நகரில் இயங்கி வருகின்றன. அந்தவகையில் தனிமனித நிறுவனமாகச் செயற்படும் வேல் அமுதனின் செயற்பாடுகள் வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள் மீதான புதிய பார்வைகளை விசுவே செய்யும். வெளிநாடுகளில் உள்ள வரன்/வது தொடர்பான தகவல்களைப் பூரணமாகத் திரட்டிக் கடிதக்கோப்புகளின் வாயிலாக ஆவணப்படுத்தி ஒரு நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட - தொழில்முறை மயப்படுத்தப்பட்ட அலுவலகம் சார் பணியலமைந்த, தகவல் வங்கியாக பரிணமிப்பது மற்றும் அவர்களது பூர்வீகம் இலங்கையாக இருந்தபோதும் பிரஜா உரிமை, வதிவிட உரிமை போன்றன வெளிநாடு என்பதால் அவர்களின் பதிவிலக்கத்தின் முன்னொட்டு அந்நாட்டு எழுத்துக்களுடனாகி (canada - can, Australia - Aus, United Kingdom - Uk) அவரது பணியகத்தில் கடிதக்கோப்புகளில் இடம்பெறுவது என்பது எங்ஙனம் சமூகத்திற்குத் தேவையான வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள் சமூக அங்கீகாரம் பெறுவதும், மற்றும் சமூக மேந்நிலை பெறுதலையுமே இவை உணர்த்துகின்றன.

எனவே 'கிழக்கில் திருமணம் - மேற்கில் வாழ்வு' என்பது மிகவும் விசாலித ஆய்வுப்பரப்பினைக் கொண்டது. இச்சிறிய கட்டுரையில் அவை பற்றிய முழுமையினை எதிர்பார்ப்பது கடினமானதொன்று. மிகவும் சுருங்கிய நிலையில் நோக்கின் இது வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள் மீது குவிமையம் கொள்கிறது. இதனை ஆய்விற்குட்படுத்துகின்றபோது என் அறிவுக் கொள்திறனுக்கெட்டியவரை பின்வரும் தளங்களிலே மேலும் ஆய்வுத் தேடல்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன.

1. மணத் தெரிவு முறையில் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான மாற்றம்.
2. உள்பாங்கு மாற்றம்.
3. மரபு, பாரம்பரியம், வழக்கங்களின் மாற்றங்களும், நெகிழ்ச்சியும் மற்றும் மாற்றீடுகளும்.
4. பாதுகாப்பு கவசமாய் திருமணம் மேல் எழுநிலை
5. வெளிநாட்டுத் திருமண ஒப்பேற்றுத் துறையில் திருமண சேவை நிலையங்களின் பங்கேற்பு.
6. வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள், பிரச்சினைகள், தடங்கல்கள் மற்றும் சவால்கள்.
7. குடிபெயர்ந்து செல்ல திருமணம் ஓர் ஊடகமாய்.
8. தனியன் - தனியாள் குடும்பம் சார்ந்த மேம்பாடு.
9. கோளமயமாக்கலில் தமிழர் புலம் பெயர்வு: வெளிநாட்டுத் திருமணங்கள் ஓர் சிறப்புக்கண்ணோட்டம்.
10. இரு குடும்பங்களின் இணைவு எனும் தலையாய கொள்கையை கேள்விக்கிடமாக்கப்படலும் கருத்து வினைப்பாடும்.

மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான, ஆழமான சமூக மானுடவியல் ஆய்வுகள் வேண்டப்படுகின்றன. இவையாவும் உணர்த்துவது அமைப்பியலில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களையே. திருமணம், குடும்பம், உறவுமுறை பற்றிய ஆய்வுகளை சமூகமானுடவியலாளர்கள் பலர் அமைப்புச் செயல்பாட்டியல் கோட்பாட்டின் வழி விளக்கியுள்ளனர். ஆனால் இன்றைய புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம் பற்றி நோக்கும்போது பழைய கோட்பாடுகளைத் தூக்கி வீசும் வகையில் அது மாற்றுக் கோட்பாடுகளையே நாடுகின்றன. ஆதலாலேயே பல்துறைசார் அணுகுமுறையில் அணுகவேண்டியுள்ளது. புதியபார்வைகளும் அவசியமாகின்றது. வெளிநாட்டுவரனையோ/வதுவையோ ஏற்கும் இன்றைய சமூகத்தின் உள்பாங்கு கூற முனைவது இன்றைய சமூகத்தின் உள்பாங்கு மாற்றத்தையே. இந்நிகழ்வால் சமூக அந்தஸ்திலும் துணைத் தெரிவிலும் வெளிநாட்டு வரனோ/வதுவோ முக்கிய இடமும் முதலிடமும் பெற்று முதன்மைத் தெரிவிற்கான வரன்களாக/வதுவைகளாகப் படுகின்றனர். வெளிநாட்டு வரனை மட்டுமே பேசிய சமூகம் இன்று வெளிநாட்டு வதுவையும் தெரிவு செய்ய முந்தி முனைதல் அபரிமிதமான உள்பாங்கு மாற்றத்தையே உணர்த்தும். இவற்றிற்கு அப்பால் கிழக்கு - மேற்கு புலங்களை ஆய்வுக் களமாக்குவதற்கு திருமண சேவை நிலையங்களும், வாடிக்கையாளர்களும் மிகச் சிறந்த மாதிரிகளே ஆயினும் வெளிநாட்டுத் திருமணங்களுள் ஈடுபடுவோரையும் ஈடுபட்டோரையும் மற்றும் அதன் நீள் தொடர் செயற்பாடுகளையும் விடயங்கலை ஆய்விற்கு (Case Study) உட்படுத்தும்போதுதான் பல பண்புரீதியான தரவுகளும் (Qualitative Data) வெளிக் கொணரப்படும். ஆதலால் இவ் 'கிழக்கில் திருமணம் -மேற்கில் வாழ்வு' என்பது தொடர்பாக மேலும் புதிய பார்வைகள் வேண்டப்படுகின்றன. தேடல்களும் அவசியமாகின்றன.

உசாத்துணைகள்:

பத்மநேசன். சண். 2008 புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம். பகுதி - I, ஞாயிறு தினக்குரல், கொழும்பு - 09.11.2008

பத்மநேசன் சண் 2008 புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம். பகுதி - II, ஞாயிறு தினக்குரல், கொழும்பு - 16.11.2008

பத்மநேசன் சண், 2008 புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம். பகுதி - III, ஞாயிறு தினக்குரல், கொழும்பு - 23.12. 2008

பத்மநேசன், 2008 புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம். - பகுதி - VIII ஞாயிறு தினக்குரல், கொழும்பு - 28.12.2008

வேல் அமுதன் - செவ்வி, கொழும்பு - 09.10.2008

வேல் அமுதன் - செவ்வி, கொழும்பு - 23.10.2008

வேல் அமுதன் - செவ்வி, கொழும்பு - 27.06.2009

சறோஜா - செவ்வி - சென்னை - 21.10.2003

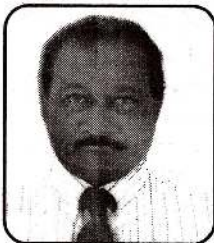
மங்கயற்கரசி - செவ்வி - இணுவில் - 06.05.2002

தமிழ்க் கலா மன்றம் மட்டு நகரிலே கொடி கட்டிப் பறந்த காலம். ஒரு கலை நிகழ்ச்சியிலே எல்லோரும் வேட்டி (பட்டு) கட்ட வேண்டும் என ஒழுங்கு.

எனது நண்பர் ஒருவரிடம் பட்டு வேட்டி இல்லை. வேறு யாரிடமோ புத்தம் புது வேட்டி ஒன்றை இரவலாக வாங்கி நிகழ்ச்சிக்குக் கட்டி வந்தவர் நிகழ்ச்சி முடிய வேட்டியைச் சுழற்றி 'மேக்அப்' அறையிலே போட்டுவிட்டு மறந்தபடி வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டார். இவர் சாதாரணமாகவே மறதி உள்ளவர். வீட்டுக்குப் போய் இரவு சாமத்தில்தான் வேட்டியைப் பற்றிய நினைவு வந்தது. ஐயோ நான் என்ன செய்வேன் உடனடியாக போக முடியாத நிலை. மாதா கோயிலுக்கு மெழுகுதிரி கொழுத்துவதாக வேண்டிக் கொண்டு பல நேர முயற்சியின் பின் சிறிது தூங்கினார்.

காலையிலே எழுந்ததும் இதை மறந்தே விட்டார். வேட்டியைக் கடனாகக் கொடுத்த நண்பர் இதைப்பற்றிக் கேட்டபோதுதான் பதறி அடித்துக் கொண்டு நகர மண்டபத்திற்கு ஓடினார். என்ன ஆச்சரியம் வேட்டி போட்ட இடத்திலேயே கிடந்தது. உள்ள தெய்வங்களுக்கெல்லாம் நன்றி செலுத்தி விட்டு வேட்டியுடன் மாதா கோயிலைக் கடக்கும் போதுதான் நேர்த்திக்கடன் நினைவுக்கு வந்தது. பக்கத்துக் கடையில் மெழுகுதிரிகளை வாங்கி கோயிலுக்குச் சென்று திரிகளை ஏற்றி நன்றி சொல்லிவிட்டு வீடு நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும்போது வேட்டிச் சொந்தக்காரரும் இரவு வேலை விட்டு வீட்டுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

“என்ன மச்சான் வேட்டி கிடைச்சிற்றா” என்று கேட்டதும் தான் வேட்டியை

மாதாகோயிலிலே மறந்து இருந்த இடத்திலே வைத்து விட்டு வந்தது நினைவு வந்து தலை தெறிக்க திரும்பி சைக் கிளைச் செலுத்தினார். நல்லவேளை கோயிலானதால் யாரும் அதை எடுக்கவில்லை. பாய்ந்து சென்று வேட்டியை எடுத்தவர் நேரடியாக நண்பர் வீட்டுக்குச் சென்று வேட்டியைக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

‘துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய்’

- கவிதை நூல் அறிமுகம் -

தீரவுடலன்

இலங்கை இலக்கியத்திற்குக் குறிப்பாக படைப்பிலக்கியத்துறைக்கு மலையக எழுத்தியலாளர்களுடைய பங்கும் பணியும் மிகக் கனதியானது.

கவிதைத் துறையிலும் பல எகிர்வுகளை - நிராகரிக்க முடியாத அகழ்வுகளை அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் மறுதலிக்க முடியாது. மலையகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களது படைப்புக்களின் சிறப்புக்குக் காரணம் அப்படைப்புக்களில் அப்பியிருக்கும் உண்மை; நிறைந்தும் கலந்துமிருக்கும் யதார்த்தம். பொய்யான கற்பனைப் புனைவு முயற்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவதில்லை.

உண்மையை - உணர்ந்ததை அப்படியே சொந்தூரிகை கொண்டு பதிவு செய்வது - படைப்பாக்கித் தருவதிலிருந்து மலையகப் படைப்பாளர்கள் விலகிக் கொள்வதில்லை. வியர்வை மணக்கும் அவர்களது எழுத்துக்களில் சில கட்டமைப்புக்கள் தளர்ந்திருந்தாலும் சொல்ல வேண்டியதை ஒளிவு மறைவின்றிச் சொல்லுகிற அவர்களது வீரியம், தைரியம் மதிக்கப்பட வேண்டியது; மரியாதைக்குரியது.

அண்மையில் தென்கிழக்கின் அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேசத்திலிருந்து ஊவா மலையகத்தை சேர்ந்த மூத்த கவிஞர் ஒருவருடைய ‘துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய்...’ என்றோர் கவிதைத் தொகுதி வெளியாகியிருக்கிறது. இதைத் தந்திருப்பவர் நாமறிந்த நாடறிந்த மலையகத்தின் மூத்த பரம்பரை எழுத்தாளர் கவிஞர் குறிஞ்சி வாணன் அவர்கள்.

“வளமான பூமிதான் நலமான நாடுதான்
மஞ்சூழ் மலைகளோடு
வளைந்தோடும் நதிகளும் விளை மணிக் கற்களும்
வளங்கூட்டும் சிறப்பினோடு
நிலமதோ வீடதோ தமக்கென இன்றி
நெஞ்சரம் மட்டும் கொண்டு
பலமுடைய மக்களோ சளைக்காது உழைப்பதால்
வளம் காணும் குறிஞ்சி நாடு.

என்று மலையகத்தின் புற நிலை அழகோடு அக உளைச்சல்களையும் நாசூக்காகச் சொல்லுகிற கவிஞர் குறிஞ்சிவாணன் ஊவா மலையகமாம், பதுளை தெமோதரைத் தோட்டத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தெமோதரை மணியம் என்று ஆரம்பமாகி குறிஞ்சிவாணன் என்று தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டு நாற்பது ஆண்டுகளாக கவிதை எழுதி வருபவர்.

எந்த இலக்கிய அணிகளுக்குள்ளும் குழுமங்களுக்கும் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளாதவர். அட்டகாசம் ஆர்ப்பாட்டம் எதுவுமின்றி தான் அறிந்ததை தனக்குச் சரியென்று பட்டதை கவிதைகளாக ஆக்கித் தருபவர்.

இவர் உழைப்பவர்களது பிரதிநிதி. உழைப்பவர்களது எண்ணங்களை ஏக்கங்களை எரிச்சல்களை எதிர்பார்ப்புக்களை அனுபவரீதியாக அறிந்திருந்தவர், தெரிந்தவர், அனுபவித்தவர். ஆகவே இவரது ஆக்கங்களிற் பளிச்சிடுவது உண்மை. அங்கே எரிகின்ற பிரச்சினைகள்தான் - அங்கே அந்த உழைக்கிற மக்களது சந்தோசந்தான் குறிஞ்சிவாணனது பதிவுகளாக வெளியாகியிருக்கிறது. வியர்வை மணக்கும் அவருடைய ஆக்கங்களே அதற்குச் சான்றாகும்.

“அடைமழை பெய்திட்டாலும்
அட்டைகள் கடித்திட்டாலும்
கடனது உழைப்பதென்றே
கருத்தினிற் கொண்டு நாளும்
நடைபயில்வார்கள் பெண்கள்
நாடுயர் வடைவதற்கே.....

“வாரமொரு நாள் அரிசி வேகும் ஒரு பாணையில்
மற்றநாளில் தலை கவிழ்ந்து தூங்கும் ஒரு முலையில்”

“சோறில்லாது ஏழையுடல் காயுமொரு வீட்டிலே.
சுதந்திரக் கொண்டாட்டமோ ஒலிக்குமிந்த நாட்டிலே.”

“தெருப்புழுதி போயுறையும் ஏழை மகள் கூந்தலில்
சிறுவர்களும் அதனைப் பற்றி திரிவர் பசி உந்தலில்”

என்கிற வரிகள் மலையக உழைக்கும் மக்கள் அனுபவித்துவருகிற துன்ப அனல்படிந்த வரிகள்.

எழுத்தாளனைப் பாதிக்கும் எந்த நிகழ்வையும் இலக்கியமாக்கி பதிவாக்கி அந்தப் பதிவினுடாக வாசகனை வாழ்வியலின் தளத்திற்கு அழைத்துச் சென்று யதார்த்தத்தை அம்பலப்படுத்துவதே படைப்பாளன் பணி.

மொழியின் இதயமே கவிதை.

மொழிகளிலேயே இதமான இனிமையான அழகான அருமையான ஆழமான மொழியும் கவிதை மொழியே. கவிதை மொழியின் சிறப்புக்கு அது பின்னி வருகிற உவமை, உருவகம் படிமம் ஆகியவையே காரணமாகும். கவிஞர் குறிஞ்சிவாணனிடம் கவிதை ஆளுமை நிறைந்தேயிருக்கிறது.

“வழிவழியாய்த் தொழிலாளி உழைத்துழைத்து
வறுமையிலே வாடுவதும் பிள்ளைகளைத்
தொழில்செய்ய இளவயதில் அனுப்புவதும்
தொடருதலா....

என்ற வேதனைதொனிக்கிற வரிகளினூடாக ஒரு சமூக அவலம் சித்தரிக்கப்படுகிறது. கவிஞரின் ஆற்றல் பளிச்சிடுகிறது.

கவிதையென்பது ஒரு தற்புதுமை - அது உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தின் வெளிப்பாடு. அந்த வெளிப்பாட்டை செப்பமாகச் செய்கிற சிற்பியே கவிஞன்.

எரிகின்ற விளக்கினையே தாங்கி
இருக்கும் தீப் பெட்டியினை வாங்கி
உரசினேன் உரசினேன்
ஓர் குச்சும் எரியவில்லை
எரிகின்ற தென்னுள்ளம் ஏங்கி

என்ற குறும்பா வரிகளுக்குள் மறைந்திருப்பது ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியல் வழிமறிக்கும் அரக்கத்தனமான துயர் அழுத்தங்கள்.

இலக்கியம் அறிவு நிலைப்பட்டதுதான். ஆனாலும் அந்த அறிவோடு அனுபவமும் கலந்துவிட்டால்.... அதன் பெறுமானம் அளவிட முடியாதது.

புனைதிறனும் எதையும் அழகியலோடு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் இவரது படைப்பியற் சிறப்பு.

சித்தாந்த - வேதாந்த சட்டகங்களை, இலக்கண இலக்கிய அட்டவணைகளைப் புறமொதுக்கிவிட்டு.. இந்தக் கவிஞனது படைப்பியல் ஆற்றலை - இந்த கவிஞனுக்குரிய சமூக ஈடுபாட்டை எதிர்பார்ப்பை மனங்கொள்ள வேண்டும்.

சமகால இலக்கிய வெளியீடுகளுக்குள் 'துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய்' என்ற கவிஞர் குறிஞ்சிவாணன் அவர்களது கவிதைத் தேடல் கனதியானதோர் இலக்கிய ஆவணமேயென்றால் அது மிகையல்ல.

தலையு :- "துயரம் சுமக்கும் தோழர்களாய்"
வகை :- கவிதைத் தொகுப்பு
ஆசிரியர் :- தெமோதரை குறிஞ்சிவாணன்.
வெளியீடு :- வி.பி.எம்.வெளியீடு
மிரதான வீதி,
சாகாமம், திருக்கோவில்
தொ.பே :- 0779770281
வெளியிட்ட நாள் :- 10.06.2011
விலை :- ரூ125/=

சொல்வளம் பெருக்குவோம் - 28

பன்மொழிப்புலவர். த. கனகரத்தினம்

காரணம் பற்றிய சொற்கள்

சொற்கள் காரணம் பற்றியும், ஆட்சி பற்றியும் பொருளுணர்த்தும். காரணம் பற்றிப் பொருள் உணர்த்துவதே சொல்லுக்குச் சிறப்பாகும். எனினும் சிறுபான்மை ஆட்சி பற்றியும், சொல் பொருளை உணர்த்தும்; அவ்வாறு பயன்படுத்தவும் பெறும். அவ்வாட்சியும் காலத்திற்கும், இடத்திற்கும் ஏற்றவாறு வேறுபடும். ஆளும் சொல் குறிக்கும் பொருளின் நிலைமைக்கேற்ப உயர்பாகவோ, இழிபாகவோ கருதப்படும்.

இறைவன் என்ற சொல் ஒரு காலத்தில் அரசனைக் குறித்தது. அவனுடைய அரசன்மனை கோவில் அல்லது கோயில் என அழைக்கப்பட்டது. காரணம் அரசனே ஒரு காலத்தில் தெய்வமாக வணங்கப்பட்டமையாகும். பின்னர், கடவுளுணர்ச்சியேற்பட்ட பின் இறைவன் என்பது கடவுளையும், அவரிருக்கையாகிய வீடு, கோவில் என்றும் வழக்குப் பெற்றன.

தொண்டன், அடியான் என்பன முதலில் மக்கட்குத் தொண்டும், அடித்தொழிலும் செய்தவர்களைக் குறித்தன. பின்னர் கடவுள் தொண்டரையும், கடவுளடியாரையும் குறித்தன. 'தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் பெரிதே அடியார்க்கு மடியேன்' என்று இலக்கிய வழக்கிலும் இடம் பெற்றன. இன்று தொண்டன் என்னும் பெயர் பொதுநல ஊழியனையும் (Volunteer) குறித்து நிற்கிறது.

கனிப்பு என்ற சொல் முதலில் கள்ளுண்டலையே குறித்தது. பின்பு கள்ளுண்டு மகிழ்தலைக் குறித்தது. அதன்பின் இன்பத்தால் மகிழ்தலையும் குறித்து நிற்கிறது.

'கள்ளுண்ணாய் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கால் உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு'

என்ற திருக்குறளிலும் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்தவனையே களித்தான் என்று கூறப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு முதலில் தாழ்ந்த பொருள்களைக் குறித்த சொற்கள் இன்று உயர்ந்த பொருள்களைக் குறித்து வளஞ் சேர்த்து நிற்கின்றன. இதற்கு எதிராக முதலில் உயர்ந்த பொருளைக் குறித்த சொற்கள் இன்று இழிந்த பொருள்களைக் குறிக்கும். கடவுள், தம்பிரான், அந்தணர், பண்டாரம், பரதேசி, பத்தினி, பயல், சிறுக்கி, பட்டப்பெயர், திருவாளன், சேரி, நாற்றம் முதலிய சொற்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

கடவுள் என்னும் பெயர் மனமொழி மெய்களையும் எல்லாவற்றையும்

கடந்த முழுமுதற் கடவுளையே குறித்தது. பின்னர் கடவுட்டன்மையையடைந்த முனிவர்களையும் கடவுள் என்றழைத்தனர்.

இதனால் கடவுள் என்னும் சொற்பொருள் இழிந்துவிட்டது. பகவன் என்ற சொல்லும் முதலில் கடவுளை மட்டும் குறித்தது. பின்னர் முனிவனையும் குறித்தது. இதன் காரணமாகவே முழுமுதற் கடவுளைக் குறிக்கத் திருவள்ளுவர் 'ஆதி பகவன்' என அழைக்க நேர்ந்தது என்பர்.

தம்பிரான் என்பது கடவுட் பெயர். பின்னர் துறவை மேற்கொண்ட மடத்தலைவரையும் குறிக்க வழங்கி வருகிறது.

அந்தணர் என்ற சொல் குளிர்ந்த அருளுடைய முனிவரைக் குறித்தது. 'அந்தணர் என்போர் அறவோர்' என்று தானே திருவள்ளுவரும் கூறியிருக்கிறார். இச்சொல் அந்தணர் போல்வாரையும், அடியாரையும், பூசாரிகளையும் படிப்படியாகக் குறித்தது. இன்று ஒரு குலத்தாரையும் குறிக்கின்றது.

பண்டாரம் என்பது பல பொருள்கள் நிறைந்த பண்டசாலையின் பெயர். பல அறிவுப் பொருள்களை மனத்தில் தொகுத்து வைத்த பேரறிஞனையும் குறித்தது. உலகப்பற்றைத் துறந்த துறவியையும் குறித்தது. அத்துறவி போலக் கோலம் பூண்டவனையும் பண்டாரம் என்றனர். 'ஆண்டிப் பண்டாரம் உனைவேண்டிக் கொண்டேன்' என்று பாடல்களிலும் வழக்குப் பெற்றது. துறவி போலக் கோலம் பூண்ட இரப்போனையும் குறித்து நிற்கின்றது.

ஆண்டி என்பது முதலில் கடவுளையும், போலித் துறவியான இரப்போனையும் குறித்தது. இன்று ஏழையையும் குறிக்கின்றது. பழனியாண்டி, மடத்தாண்டி, கோவணாண்டி, ஓட்டாண்டி முதலிய வழக்குகளைக் காணலாம். தொல்காப்பியத்தில் தலைவனும், தலைவியும் ஒருவரையொருவர் எவ்வாறு விளித்தனர். இன்று Hallo என்று விளிப்பது போல அன்று 'எல்லா' என்ற பொதுப்பாற் சொல்லொன்றை வழங்கினர்.

"எல்லா நீ..... என் நீ பெறாததீ தென்" விளிக்கின்றாள் (கலித்தொகையில்). இந்த எல்லா என்னும் சொல்லே ஏல, ஏலா, ஏலே என்ற வடிவுகளில் ஆண் விளியாகத் தமிழ் நாட்டில் வழங்குகின்றன. மேலும் ஏல என்னும் வடிவம் திரிந்து ஏட, ஏடா, ஏடே, அட, அடா, அடே என விளிக்கப்படுகின்றன. அட்டா, அட்ட என்பன அடுக்கு.

'முறைப் பெயர் மருங்கில் கெழுதகைப் பொதுச்சொல் நிலைகுரி மரபின் இருவீற்றும் உரித்தே'

இவை தமிழின் தூய்மையை அறிவுறுத்துகின்றன அன்றோ! அடே என்பது தெலுங்கில் அரே, ரே என்றும் ஹிந்தி உருது மொழிகளில் ரா, ரே என்றும் வழங்கி வருகின்றன.

கு.சி.பா. அறக்கட்டளை இலக்கிய விருதுகள் - 2011 வழங்கும் விழா

கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை சார்பில் விருது வழங்கும் விழா 2011 தமிழக நாடாளுக்கல் செல்வம் பொறியியல் கல்லூரியில் 02.10.2011 அன்று அறக்கட்டளையின் தலைவர் டாக்டர் பொ.செல்வராஜ் தலைமையில் நடைபெற்றது

“இலக்கியப்படைப்புகள் மனிதநேயத்துக்கு வித்திட வேண்டும். எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்கிலேதான் இந்த அறக்கட்டளை தொடங்கப்பட்டது. ஆண்டு தோறும் நல்ல படைப்புகளுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. சிறந்த படைப்புகளுக்கு விருதுகள் வழங்கும்போது அப்படைப்புக்களை உருவாக்கிய எழுத்தாளர்களைப் பாராட்டுவதைத் தவிர்த்து, அவரது படைப்புகளின் தன்மை குறித்துப் பேச வேண்டும். அந்த படைப்புகள் சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்து ஆராயப்படவேண்டிய தேவை இருக்கிறது.” என நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதி குறிப்பிட்டார். விருதுகளின் நோக்கம் குறித்து நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதி தொடர்ந்து உரையாற்றும்போது,

“ஒரு நூலைப் படைப்பவர் மதநம்பிக்கை கொண்டவராகவோ, கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவராகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அப்படைப்பு சமூகம் மற்றும் மனித நேய மேம்பாட்டுக்கு வித்திட வேண்டும்.

இலக்கியப்படைப்புகள் சாதி, மத வேறுபாடுகளைக் கடந்து, தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு எதிரான சக்தியாக உருவெடுக்க வேண்டும். வாழ்வில் துன்பப்படும் மக்களுக்காக அவை குரல் கொடுக்க வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் முன்னேற அவை உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

கல்லை வைரமாக்கவும், செம்பைத் தங்கமாக்கவும் இறைவன் தனக்கு சக்தி கொடுக்க வேண்டும் என பாட்டுக்கொரு புலவன் எங்கள் பாரதி பாடினார். அவரது பாடல்கள் ஏழை மக்கள் படும் துன்பங்களின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கின்றன.

அவரது பாடல்களிலும், கவிதைகளிலும் சமூகம் மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம்தான் மேலோங்கி உள்ளது. ஆனால்

பாரதியார் தீவிர கடவுள் பக்தி கொண்டவர். ரஷிய நாட்டில் மக்கள் புரட்சி நடந்ததற்கு ஆதிபராசக்தியின் கருணையே காரணம் என கவிதை இயற்றியவர்.

இதேபோல் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிராகவும், மேலை நாடுகளில் நிலவும் இழிவான கலாசாரத்தை எதிர்த்தும் எழுதிய லியோ டால்ஸ்டாய், சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு ஆன்மீக வழியைத் தேடினார். சமகாலத்தில் அங்கே புரட்சிக்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்த சமூகத்தை அவர் காணவில்லை.

ஆனால் அவர் நினைத்தது ரஷியப் புரட்சியால் நடந்தேறியது. ஆன்மீகம்தான் வழி என்று லியோ டால்ஸ்டாய் கூறினாலும் புரட்சிதான் அதனை நிறைவேற்றியது.

அவரைப்போன்றே இளம் எழுத்தாளர்களும் தாங்கள் எந்த நம்பிக்கை சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், தங்களது படைப்புகள் சமூக சிந்தனை சார்ந்ததாக இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

இவ்விழாவில் நம்மவர்கள் ஒன்பது பேர் இலக்கிய விருதும், பண்ப்பரிசும் பெற்றார்கள். பிரபல நாவலாசிரியர் கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை கடந்த மூன்று வருடங்களாக சிறந்த நாவல், சிறுகதை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுக்கான பரிசினை வழங்கி வருகின்றது.

கடந்த வருடம் (2010) எம்மவர்கள் இரண்டு பேரின் நூல்களுக்கு விருதும், பரிசும் அளித்துக் கௌரவம் செய்தது அறக்கட்டளை.

இவ்வருடம் உலகளாவிய ரீதியில் பரிசுக்கான நூல்கள் கோரப்பட்டன. அவ்வகையில் இவ்வருடம் சிறுகதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள், கவிதைத் தொகுதி, மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் என 411 நூல்கள் போட்டிக்கு வந்து சேர்ந்தன. இவற்றில் இலங்கையிலிருந்து சுமார் 100(101) நூல்களும், புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து சுமார் 300 நூல்களுமாக மொத்தம் 411 நூல்கள் வந்து சேர்ந்தன. இவற்றில் இலங்கையைச் சேர்ந்த லண்டனில் வாழும் இரா.உதயணன் எழுதிய ‘பனிநிலவு’ என்ற நாவல் முதன்மை பரிசு ஐம்பதாயிரம் ரூபாவினை பெற்றுக் கொண்டது.

கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய போட்டிக்கு இந்தளவு நூல்கள் வந்து சேர்ந்ததையிட்டு அறக்கட்டளைக் குழுவினர் மனம் மகிழ்ந்தனர். பரிசு பெற்றவர்களின் அறிமுகத்தை அறக்கட்டளையின் துணைத்தலைவர் சி.க.கருப்பண்ணன் செய்து வைத்தார். நிகழ்வுகளை பேராசிரியர் நா.செந்தில்குமார் சுவைபடத் தொகுத்து வழங்கினார்.

இவ் விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு படைப்பாளர்களுக்கு விருதுகளை வழங்கிய 'தினமணி' நாளிதழின் ஆசிரியர் கே.வைத்தியநாதன் உரையாற்றும் போது "தமிழ் எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தவும், கௌரவிக்கவும் தமிழக அரசு உடனடியாக தமிழ் சாகித்திய அகடமியை ஏற்படுத்த வேண்டும். தனது பிறந்த நாளை சக எழுத்தாளர்களுக்கு விருது வழங்கிக் கொண்டாடும் ஓர் அற்புதமான பண்பாட்டை தமிழகத்துக்கே முன்மாதிரியாக்கிக் காட்டியிருக்கிறார் கு.பா.சி. தமிழகத்தில் உள்ள நாவலாசிரியர்கள் பலர் நான்கு சுவர்களுக்குள் அமர்ந்து கொண்டு தொழிற்சாலைகளில் உள்ள இயந்திரங்களைப் போன்று எழுதிக் குவித்து வருகின்றனர்.

ஆனால் எதைச் சொல்ல வருகிறோம். நமது கதையின் களம் எது? சமுதாயத்துக்கு இதனால் என்ன நன்மை விளையப் போகிறது. என்றெல்லாம் யோசித்து எழுதுவதுதான் கு.சி.பா.வின் பணி.

அவரது கதைகளில் யதார்த்தம் இருக்கும். நிஜ மனிதர்கள் நிஜ உணர்வுகள் போன்றவற்றைப் பதிவு செய்வது கு.சி.பா வுக்குக் கைவந்த கலை.

தனது ஒவ்வொரு நாவலுக்கும் கதைக் கருத்தைத் தீர்மானித்ததும் அதன் கதைக் களத்தினைத் தேடிச் சென்று அங்கேயே தங்கியிருந்து நிஜமனிதர்களின் உணர்வுகளை, பிரச்சினைகளை, நிகழ்வுகளை முழுமையாக உள்வாங்கி நாவல் படைப்பதுதான் கு.சி.பாவின் பழக்கம்.

ஒரு நாவலை எழுத இவர் மூன்று நான்கு ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொள்கிறார். சமுதாயக் கண்ணோட்டம்தான் இவரது நாவல்களின் அடிப்படை. எனக்கு உள்ள ஆதங்கம் கு.சி.பா போன்றவர்களுக்கு சமுதாயத்தின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லையே என்பதுதான்.

இவருக்கு என்றோ கிடைத்திருக்க வேண்டிய சாகித்திய அகடமி, ஞானபீட விருதுகள் ஏன்? தள்ளிப் போகின்றன என்று தெரியவில்லை.

கேரளத்தில் போன்று தமிழகத்துக்கும் ஒரு சாகித்திய அகடமி அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் விருதுகள் வழங்க வேண்டும். அது இன்றைய அவசியத் தேவையாகவும், உடனடித் தேவையாகவும் இருக்கிறது.

ஆட்சிப் பீடத்தில் இருப்பவர்கள் தங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்காமல், நல்ல படைப்பாளிகளைத் தேடிப்பிடித்துப் பரிசு வழங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தமிழகத்தில் இலக்கியம் என்பதே இல்லாது போய்விடும்.

வருங்காலத்தில் இன்றைய காலம் இலக்கியத்தின் இருண்ட காலமாக வருணிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமானால் திறமையான எழுத்துக்கள் இனம் காணப்பட்டுப் பாராட்டப்பட வேண்டும்.

கு.சி.பா அறக்கட்டளையின் இலக்கிய விருது கிடைக்காதா? என்ற ஏக்கத்தை எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.” என்றார்.

விருது பெற்றவர்களின் சார்பில் ஏற்புரை நிகழ்த்திய ‘பனிநிலவு’ நாவலாசிரியர் லண்டன் இரா.உதயணன்(இலங்கை),

“வெளிநாடுகளில் வாழும் எழுத்தாளர்களை தமிழகத்திலுள்ள இலக்கிய அமைப்புகள் ஊக்குவிக்க வேண்டியது கடமை. அவர்களின் மனதில் எந்தவொரு இலக்கிய அமைப்பினராவது தங்களின் படைப்புகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்க மாட்டார்களா? என்கிற ஏக்கம் இருக்கிறது. இந்த ஏக்கத்தைத் தீர்க்கும் வகையில் நாமக்கல் கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையினர் விருதுகள் வழங்கி வருகின்றனர். இதன் மூலம் புதிது, புதிதாகத் தமிழ் நூல்களைப் படைக்க வேண்டும் என்கிற ஆர்வம் வெளிநாட்டு வாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்களிடம் உருவாகிவிட்டது. இவ்வாறான வலிமைக்க அமைப்புகளின் பரிசுகள் மூலம் மேலும் தரமான படைப்புகளைப் படைக்கக் கூடிய சக்தி எமக்குக் கிடைக்கும்” என்றார்.

பரிசு பெற்ற ‘மனித தர்மம்’ நூலின் ஆசிரியர் கலைஞர் கலைச்செல்வன் “தமிழகத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையான ஊடகங்கள் சினிமா தொடர்பான செய்திகளுக்கு மிதமிஞ்சிய முக்கியத்தும் அளித்து வருகின்றதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. கலை இலக்கியம் தொடர்பான தகவல்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. ஆனால் எங்கள் இலங்கை நாட்டில் சிறுபான்மையினராக நாம் வாழ்ந்தாலும் அரசு வெளியிடும் பத்திரிகையான ‘தினகரன் வாரமஞ்சரி’ கு.சின்னப்பாரதி விருதுபற்றிய செய்தியை முழுப்பக்கச் செய்தியாகப் பிரசுரம் செய்ததோடு மட்டுமல்லாது அதன் பிரதிகளையும் இந்த விழாவில் அதன் செய்தியாளர் விநியோகம் செய்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதே போல் ஏனைய எமது நாட்டின் தமிழ்ப்பத்திரிகைகள் கலை, இலக்கிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் பிரசுரம் செய்து கலை இலக்கியவாதிகளைக் கௌரவம் செய்து வருகின்றன.

ஆகவே தமிழக பத்திரிகைகள் அரசியல், சினிமா சாயம் பூசிவருவதை விடுத்து கலை இலக்கியச் சாயம் பூசி கொண்டு தமிழ்க் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த தகவல்களை வெளியிட முன்வரவேண்டும்” என்றார். மற்றும் விஸ்வசேது இலக்கிய பாலம் அமைப்பின் ஸ்தாபகர் வி.ஜீவகுமாரன் (இலங்கையர் - டென்மார்க்) உட்பட பரிசுப் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் பலர் உரையாற்றினார்கள்.

- கே.பொன்னுத்துரை -

வாழ்த்துகின்றோம்!

02.10.2011 அன்று தமிழ் நாடு நாயக்கல் செல்வம் பொறியியல் கல்லூரி வளாகத்தில் நடைபெற்ற கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருதுகள் - 2011 வழங்கும் விழாவில் (மூன்றாவதாண்டு) விருது பெற்ற பின்வரும் இலங்கைப்படைப்பாளிகளைச் 'செங்கதிர்' வாழ்த்தி மகிழ்கின்றது.

தமிழ்மொழி முதன்மைப்பரிசு
ரூபாய் 50,000/= உம் விருதும்

வவுனியூர் இரா.உதயணன் (லண்டன்)
நூல் - 'பனிநிலவு' (நாவல்)

இலக்கியச் சிறப்புப்பரிசுகள் - ரூபாய் 10,000/= உம் விருதும்

புரவலர் ஹாசிம் உமர் - இலக்கியக்
கொடைச்சிறப்பு

வீ.தனபாலசிங்கம்
(‘தினக்குரல்’ நாளிதழ் பிரதம ஆசிரியர்)
நூல் - ‘ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன்’

கலைஞர் கலைச்செல்வன்
நூல் - ‘மனித தர்மம்’ (நாடகம்)

கே.விஜயன்
நூல் - ‘மனநதியின் சிறு அலைகள்’(நாவல்)

தெனியான் (கே.நடேசு)
நூல் - 'ஒடுக்கப்பட்டவர்கள்' (சிறுகதை)

வி.ஜீவகுமாரன் (டென்மார்க்)
நூல் - 'சங்காணைச் சண்டியன்' (நாவல்)

என்.நடேசன் (அவுஸ்ரேலியா)
நூல் - 'வண்ணாத்திக் குளம்' (நாவல்)

தம்புசிவா (த.சிவசுப்பிரமணியம்)
நூல் - 'சொந்தங்கள்' (சிறுகதைகள்)

உபாலி லீலாரட்ண
மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசு - கு.சின்னப்பாரதி
அவர்களின் 'சுரங்கம்', 'தாகம்'
நாவல்களின் சிங்கள மொழியாக்கம்

இவர்களில் அவுஸ்ரேலியா வைத்திய கலாநிதி என்.நோயல் நடேசன், யாழ்ப்பாணம் தெனியான் ஆகியோர் சமூகமளிக்காதபடியினால் அப்பரிசுகளை அவர்களின் பிரதிநிதிகள் பெற்றுக் கொண்டனர்.

- கோத்திரன்

தவ்வூயிர் அஞ்சாத் தகவு!

நண்பனொடு அன்பு செய்து
என்புருகப் பழகிவிட்டுத்
துன்பம் உறும்போது வந்து
தோன்றும் - நட்பு
தோள் கொடுப்பதில்லை என்ற
ஞானம்!

- கவிஞர் மு.மேத்தா.

ஆபிரிக்காவை இருண்ட கண்டமென அழைத்தனர். அப்படி அழைத்தவர்கள் அக்கண்டத்தை எப்போதும் இருட்டாகவே வைத்திருக்க ஆசைப்பட்ட ஏகாதிபத்திய எஜமானர்கள். அதுதான் உண்மை. அங்கு ஒரு நாடு 'கோங்கோ' என்பது. அனைத்து வளங்களும் அங்கு இருந்தன. வைரம், தங்கம், வெள்ளி, ஈயம், யுரேனியம், டைட்டானியம், நிலக்கரி அத்துடன் எண்ணெய் வளம் வேறு. ஆனால் இத்தனை வளங்களும் கொண்ட நாடு வறுமையின் பிடியில் மாய்ந்தது. ஏகாதிபத்தியங்கள் - பெல்சியம், அமெரிக்கா என்று - இவர்களை இம்சைப்படுத்தின. இவர்களின் வளத்தை அவர்கள் அனுபவித்தனர். சுவிரக்கமற்ற சுரண்டல்தான் அது. சுரண்டிக் கொண்டவர்கள் சும்மா இல்லை. அவர்களுக்குச் சுதந்திரதாகம் வரவொட்டாமலும் தடுத்தனர். வழி நடத்த எவனும் வந்து விடக்கூடாது என்பதில் மதி நுட்பமாகச் செயல் பட்டனர். இத்தனை கொடுமைகளையும் மீறிக்கொண்டு வளர்ந்தவன் ஒரு இளைஞன். 'பற்றிக்ஸ்லுமும்பா' கோங்கோ நாட்டில் விளைந்த விலைமதிப்பற்ற வைரம். அந்த வைரத்தை ஏகாதிபத்தியம் எப்படிச் சூறையாடியது என்பதுதான் இந்தக் கண்ணீர்க் கதை.

லுமும்பா ஊருக்கும் உறவுக்குமாக உழைத்தவன். உண்மையும் நேர்மையும் கொண்டவன். கண்ணீர் சிந்திய தன் மக்களைக் கரை சேர்க்க

நின்றவன். அகிம்சையை ஆதரித்தவன். கறுத்த உடம்பினன் எனினும் வெள்ளை உள்ளத்தவன். தன் அரசியல் எதிரிகளுக்குக் கூட அநீதி இழைக்காதவன். அத்தகைய நல்லெண்ணமே தன் வாழ்வை நாசமாக்கிடும் என்பதை உணராதவன். அடர்த்தியற்ற தாடியும் மீசையும் அவன் அழகை மேம்படுத்தும். மூக்குக் கண்ணாடி ஊடே தெரியும் அந்தக் காந்தக் கண்கள் தன் நாட்டையும் மக்களையும் பற்றிய கனவுகளைச் சுமந்து நிற்கும். இருபத்தேழு வயதான தபாற் திணைக்கள எழுதுவினைஞனாக இருந்தபோது நாட்டுக்காகப் போராட நாட்டம் கொண்டான். நாளுக்கு நாள் மக்கள் கூட்டம் அவன் பின்னால் திரளத் தொடங்கியது. பெல்ஜியமும் அமெரிக்காவும் இதை அவதானித்தன. வழக்கமான அவர்களின் 'ஜனநாயக' மரபுப்படி வளைத்துப் போட நினைத்தனர். எதுவும் எடுபடாதபோது ஒத்துழைப்புடன் அவனுடன் ஒத்துப்போக - உதவ முன்வந்தனர். அவனை அழைத்து மரியாதை செலுத்தினர். இந்தக் கட்டத்தில்தான் தன் நண்பர்களையும் எதிரிகளையும் எடைபோட மறந்தான் லுமும்பா. ஏக தலைவனாக எழுந்து நின்றவன் தனது 34 வது வயதில் ஒரு துளி இரத்தம் கூடச் சிந்தாமல் ஆட்சி அமைத்தான். மக்களின் ஆதரவுடன் கோங்கோவின் பிரதமரானான். வளரவிட்டு வேருடன் வீழ்த்தும் மேற்குலக 'ஜனநாயகம்' இவனது நண்பர்களையே நய வஞ்சகர்கள் ஆக்கியது. நம்பிக் கெட்டவன் லுமும்பா. எங்கோ தொலை தூரத்தில் நடந்தது இது. எனினும் இதயத்தைப் பிழிகிறது இந்த மரணம்.

'பற்றிக் எமேறி லுமும்பா', பிறப்பு யூலை 1925, கோங்கோவில் ஓனலூ என்ற இடம். ஒரு கத்தோலிக்க குடும்பத்தின் நான்காவது குழந்தை. கல்வி மிஷன் கல்லூரியில். அப்புறம் ஓராண்டு விசேட பயிற்சியின் பின்னான தபால் திணைக்கள எழுதுவினைஞர் பதவி. தனது 30வது வயதில் 'போஸைன் ஓபாங்கு' என்ற பெண்ணுடன் திருமணம். அதே ஆண்டு லிபரல் கட்சியின் பிராந்தியத் தலைவன். அப்புறம் பெல்ஜியத்தில் மூன்று வார கால கல்விச் சுற்றுலா. அப்போதே இவனது எழுச்சியையும், எதிர்காலத்தையும் கணக்கிட்டுக் கொண்டது பெல்ஜியம். தபால் திணைக்களத்தில் நிதி மோசடி என்ற குற்றச் சாட்டில் இரண்டு வருடச் சிறையுள் தள்ளப்பட்டவன் ஒரு வருடத்துள் விடுதலையாகி வந்தான். இதில் பெல்ஜியம் இவனுக்காக நீலிக் கண்ணீர் வடித்தது. அப்புறம் 1958 டிசம்பரில் MNC எனப்படும் Movement National Congoais எனும் தேசிய இயக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்குகிறான். 1959 இல் 'ஸ்சான் லிவிங்லி' எனும் ஊரில் நடந்த மக்கள் கலவரத்துக்குக் காரணமானவன் என்ற குற்றச்சாட்டில் ஆறுமாதம் சிறைவாசம் கிடைக்கிறது. 1960 மே 25

இல் நடைபெற்ற கோங்கோவின் முதல் சுதந்திர பொதுத் தேர்தலில் மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவினைப் பெற்றிருந்த லுமும்பா அதே ஆண்டு யூன் 23 இல் பிரதமர் ஆகிறார். யூன் மாதம் 30ந் திகதி நடந்த சுதந்திரப் பிரகடனத்துக்கான 'லுமும்பாவின் மக்களுக்கான பேச்சு' மிகவும் உருக்கமும் அடக்கமும் நிறைந்தது. தன் மக்களுக்கான கனவுகளை அவர் இப்படி எடுத்துச் சொல்கிறார்.

“என்பது ஆண்டுகளாக காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் எமது தலைவிதி இப்படித்தான் இருந்தது. எமது காயங்கள் காலங்கடந்தவைகள் அல்ல. அவை தாங்க முடியாத வலி கொண்டவை. இன்னமும் எங்களது மனங்களிருந்து அவை அகன்றுவிட வில்லை. மிகக் குறைவான கூலிக்கு முதுகு தேய வேலை செய்திருக்கிறோம். ஒரு போதும் நாங்கள் வயிறார உண்டிருக்கவில்லை. பட்டினிச் சாவுகளைத் தடுக்க இயன்றதில்லை. நாங்கள் நல்ல உணவுகளைக் காண்பது இல்லை. வசிக்கத்தக்க வீடுகளில் வாழ்ந்ததில்லை. எமது அருமைக் குழந்தைகளை நேசித்து வளர்க்க முடிந்ததில்லை. காலையும் மாலையும் இரவும் என நாங்கள் பயமுறுத்தப்பட்டோம். கடுமையாகத் தாக்கி ஒடுக்கப்பட்டோம். ஏனென்றால் நாங்கள் கறுப்பர்கள். எமது கண்களுக்கு முன்பாக எம் நிலங்கள் ஏகாதிபத்திய வாதிகளினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. சட்டம் வெள்ளைத் தோலுக்கு இணக்கமாகவும் கறுப்புத் தோலுக்கு குரூமானதாகவும் மனிதத்தன்மையற்றதாகவும் காணப்பட்டது. அது ஒரு போதும் சமமாக இருக்காது என்பதை கண்கூடாகக் கண்டறிந்தோம். சகோதரர்களே இவை அனைத்தையும் நாங்கள் சகித்திருக்கின்றோம். ஆனால் உங்களது வாக்குகள் மூலம் இன்று நமது நாட்டை வழி நடத்தும் பொறுப்பை எங்களுக்கு அளித்திருக்கிறீர்கள். காலனித்துவ ஒடுக்கு முறையால் மனதாலும் உடலாலும் நொறுக்கப்பட்ட நாங்கள் உங்களுக்கு உரக்கவும் உறுதியாகவும் கூற விரும்புகின்றோம். நான் கூறிய ஒடுக்குமுறைகள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்துவிட்டன. கோங்கோ குடியரசு அறிவிக்கப்பட்டுவிட்டது. நமது நாடு தன் சொந்தக் குழந்தைகளின் கரங்களில் உள்ளது.”

இதிலிருந்துதான் லுமும்பாவின் சோதனைகள் ஆரம்பிக்கின்றன. இக் கூட்டத்தில் பெல்ஜிய மன்னர் விசேட விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டிருந்தார். அமெரிக்க சீ.ஐ.ஏ. கழகங்கள் மாறுவேடத்தில் வட்டமிட்டிருந்தன. தனது ஆதரவாளர்களையும் அரசியல் எதிரிகளையும் நாட்டின் நலன் கருதி ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வர லுமும்பா

விரும்பினார். நாட்டிற்காக இணைவோம் என்ற அவரது அறைகூவலை அதன் அணைப்பை அவரது அரசியல் எதிரிகள் தம் நயவஞ்சகத்துக்கான சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்தினர். ஏற்கனவே கோங்கோவின் ஜனாதிபதியாக லுமும்பாவால் 'ஜோசப் கசவுபு' என்பவன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். இவன் எவரிடத்திலும் பூரண விசுவாசமில்லாதவன். தெரிந்திருந்தும் புதிய நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் புனிதமான பணியில் இவன் தன்னுடன் பங்கேற்பான் என்று லுமும்பா நம்பியிருந்தார். ஆனால் இவன் நம்பிக்கைத் துரோகி. ஆரம்பத்திலிருந்தே அந்நிய ஆதிக்கத்துக்கு ஆலவட்டம் வீசுவனாக இருந்தான். லுமும்பா தனது முதலாவது திட்டமாக அரச ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தினார். ஆயினும் இராவணுவத்தினரின் ஊதியங்கள் உயர்த்தப்படவில்லை. அன்றைய கோங்கோ தேசிய இராவணுவத்தில் பெல்ஜியர்கள் பெருமளவில் இருந்தனர். அந்த இராவணுவத்துடன் உடனடியாக மோதாமல் படிப்படியாக மாற்றியமைக்கலாம் என்பது இவர் திட்டமாக இருந்தது. அதற்காக சாதாரண 'கேணல்' தரத்திலிருந்த 'கேணல் மொபுட்டு' என்பவனைத் தளபதி ஆக்கினார். பெல்ஜியர்களும், அமெரிக்கர்களும் இந்த மாற்றத்தை ஆதரித்தபோதே லுமும்பா சற்று நிதானமாக யோசித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதுவே அவருக்கு வினையானது. பெல்ஜிய - சீ.ஐ.ஏ சதியால் இராவணுவம் இரண்டுபட்டது. ஒன்று லுமும்பாவின் விசுவாசப்படையாகவும் மற்றயது மொபுட்டுவின் ஏகாதிபத்திய விசுவாசப் படையாகவும் ஆனது. இந்நேரம் பார்த்து இவரது அரசியல் எதிரியான 'மொயிஸ் ஸோம்பே' யை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் உசார்படுத்தி 'கடாங்கா' என்ற மாநிலத்தை தனி அரசாகப் பிரகடனப்படுத்த வைத்தனர். உள்நாட்டுக் குழப்பத்தையும், அதனால் லுமும்பாவால் நாட்டை ஆள முடியவில்லை என்ற நிலையை சீ.ஐ.ஏ. முன்னெடுத்தது. கடங்காவைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர லுமும்பாவின் தேசிய இராவணுவத்தால் முடியவில்லை. முடியாதவாறு மொபுட்டு தடையாக நின்றான்.

தடுமாறிப்போன லுமும்பா அமைதிகாக்க ஐ.நா.படையைக் கேட்டார். அப்போது ஐ.நா சபையில் செயலாளர் நாயகமாக இருந்தவர் 'டக்.கமர்ஷீல்ட்'. அவர் 'கசவுபுக்கு' (ஜனாதிபதி) செய்தி அனுப்பினார். அவனோ தருணம் பார்த்து நாட்டின் அமைதியின்மையைக் காரணம் காட்டி 'லுமும்பா' வைப் பதவி நீக்கம் செய்வதாக அறிவித்தான். மேலும் குழப்ப நிலைக்கு கோங்கோ சென்றது. ஏகாதிபத்தியங்களால் ஏற்கனவே விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருந்த 'மொபுட்டு' பிரதமரான நிலையில் இல்லாத லுமும்பாவைக் கைது செய்து காவலில் வைத்தான். அங்கு லுமும்பா தன் நாட்டவர்களாலேயே கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார். அதன் பின்னான

நாட்களில் ஏற்கனவே பெல்ஜிய - சீ.ஐ.ஏ எஜமானர்களுக்கு வாக்களித்தபடி மொபுட்டு, லுமும்பாவை கடாங்கா மாநிலத்திற்குக் கடத்திச் சென்று அங்குள்ள ஸோம்பே - பெல்ஜிய - ஐ.நா படைகளிடம் ஒப்படைத்தான். அங்கே பெல்ஜிய பொலிஸ் கமாண்டர், சீ.ஐ.ஏ ஏசென்டுகள் என்போர் முன் அவர் சித்திரவதைக்கு ஆளானார். தங்கள் எஜமானர்கள் சொல்ல இவரது நாட்டினரே அதைச் செய்தனர் என்பதுதான் வரலாற்றில் மிக வேதனையான சகிக்க முடியாத ஒரு நிகழ்வானது. கைகள் கட்டப்பட்டன. கரங்களிலிருந்தும் கால்களிலிருந்தும் நகங்கள் பிடுங்கப்பட்டன. இந் நிலையில் இவரையும் இவரது இரண்டு தோழர்களையும் சுட்டுக் கொன்ற பின் தூரத்தேயுள்ள ஒரு மலையடி வாரத்தில் துண்டங்களாக வெட்டி எறிந்தனர். காரணம் இவரது உடலைக்கூட மக்கள் பார்த்துவிடக்கூடாது என்ற குருமான எண்ணமே. இது நடந்தது - அறிவிக்கப்பட்ட தினம் 1961 ஜனவரி 18ம் நாள். ஆக ஒரு உன்னதமான தலைவனை - நிரபராதியை ஒழிப்பதில் பெல்ஜியம், அமெரிக்கா, ஐ.நா படைகள், சொந்த ஊரின் சோத்துப் பட்டாளங்கள் என, எல்லாமே ஒன்றுபட்டு நின்றன. அந்நேரம் சீ.ஐ.ஏ யின் தலைவராக இருந்த 'லாரி டென்ஜின்' என்பவர் அண்மையில் எழுதிய நூலில் இந்தச் சதித்திட்டத்தின் உண்மைகளை எழுதியிருக்கிறார். அவரைக் காப்பாற்றியிருக்க வேண்டிய ஐ.நா சபையும் டக் கமர்ஷீல்ட்டும் எப்படி ஏகாதிபத்தியங்கட்குத் துணை போனார்கள் என்ற உண்மைகள் அந்த நூலில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு நாட்டையும் இறைமையையும் தலைமையையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பில் இருந்த ஐ.நா சபை செய்த துரோகம் இதுவரை விசாரணைக்கு வரவில்லை. அதன் பின்னான கோங்கோவின் கொடுரங்கள் பிரசித்தமானவை. அதன் வளமே அந்நாட்டின் துயரமானது.

லுமும்பாவின் மறைவு உலகத்தில் 'உள்ளம்' உள்ளவர்கள் அனைவரையும் உலுக்கியது. அனைத்து நாடுகளிலும் ஏன் அமெரிக்காவிலும் கூட ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தேறின. ரஷ்யா மிகவும் ஐ.நா சபையில் போராடியது. ஆயினும் என்ன! கோங்கோவின் அந்த வைர நெஞ்சம் குதறப்பட்டதை எவரால் தடுத்திட முடிந்தது? 1975 இல் நடந்த 'சார்ஸ் கொமிற்றி' அறிக்கையின்படி லுமும்பாவின் உடலில் பாய்ந்திருந்த 'புல்லட்டு'க்கள் சீ.ஐ.ஏ யினுடையவை என நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நஞ்சு கலந்த புல்லட்டுக்களும் இருந்திருக்கின்றன. அவ்வறிக்கையின்படி லுமும்பாவின் கொலை 1961 ஜனவரி 17 இல் நடந்தாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பெயருக்கு பெல்ஜியம் ஒரு விசாரணையை நடத்தியது. பெப்ரவரி 2002

இல் “An irrefutable portion of responsibility in the events that led to death of Lumumba” என கோங்கோ மக்களிடம் மன்னிப்புக்கேட்டு நின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்கா அப்போதும் கூட அவர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் என்றது. இந்த இடத்தில் லுமும்பாவின் முக்கிய பேச்சின் ஒரு கட்டத்தை இங்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். we are not communist, catholics, socialists. we are africans nationalists என்றிருக்கிறார். அமெரிக்காவிடமே தன் நாட்டைக் காப்பாற்றாமாறு அவர் முதன் முதலில் கேட்டிருந்தார் என்பதை அமெரிக்கா மறைத்துவிட்டது. லுமும்பா கொலை பற்றி 1964 இல் ஏர்னஸ்ட் சேசுவேரா இப்படிக் கருத்துச் சொன்னார். I move forward striking out tirelessly against imperialism from all over the world lessons which events afford Lumumba's murder should be a lesson for all of us என. லுமும்பா தனது குடும்பத்துக்குச் செய்த நல்ல காரியம் தன் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் ஏற்கனவே எகிப்துக்கு அனுப்பி வைத்ததுதான். அவரது மறைவின் பின் பல நாடுகளில் அவரது நினைவுச் சின்னங்கள் நிறுவப்பட்டன. 1966 ல் ‘மொபுட்டு’ அவரைத் தேசிய வீரனாக அறிவித்திருந்தான் என்பதும் ஒரு புதுமை. 2006 இல் அவருக்கு மிகப்பெரிய சிலையும் கோபுரமும் நிறுவப்பட்டது.

“நம்ப நட. நம்பி நடவாதே’ என்பதற்கு லுமும்பாவின் வாழ்வு ஒரு உதாரணமாகிறது. மக்கள் தன்னை இறுதி வரை காப்பாற்றுவார்கள் என எண்ணினார். ஆனால் மக்களோ மந்தைகளாக இருந்தனர். ஐ.நா உதவும் என நினைத்தார். அவர்கள் அம்போ எனக் கை விட்டனர். நல்லெண்ணம் தன்னை வாழ்விக்கும் என நினைத்தார். ஆனால் நயவஞ்சகங்கள்தான் அவரைச்சூழ்ந்தன. அவர் இறுதியாகச் சொன்ன வார்த்தைகள் இப்படி இருந்தன. “அடிமையாய் இருப்பதைக் காட்டிலும் என் சிரம் உயர்ந்திருக்க அசையாத நம்பிக்கையுடன் என் தேசத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய பெரும் கனவுடன் சாவதையே நான் விரும்புகிறேன்.”

“நம்மோடு ஒன்றிப்பழகுகின்ற நமக்கு உள்ளந்தரங்கமானவர்களிடமே நம்மோடு மனம் ஒவ்வாத உட்பகை தோன்றுமாயின் நாம் எக் காலத்திலும் அதிலிருந்து தப்பிப்பிழைத்தல் இயலாது.” இப்படிச் சொல்லும் வள்ளுவம் லுமும்பாவை நினைவில் கொண்டு வருகிறது.

ஒன்றாமை யொன்றியார் கண்படி நெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(உட்பகை - குறள் : 886)

உலகமயமாதல்

திரைகடல் ஓடி
திரவியம்தேட வெளிக்கிட்டார்
வாஸ்கொடகாமா 1498 ல்.
சந்தைதேடிப்பறப்பட்ட
பிரித்தானிய
துணிவியாபாரிகள்
கச்சா பொருள் தேடினர்.
நகரத்தினர்
தொழிற்சாலைகளை;
போட்டனர் இரும்புப்பாதை.
மூன்றாம் உலகநாடுகளில்
கண்டனர் கனிவளம்;
கடிவாளம் போட்டனர்;
ஆட்சி பிடித்தனர்.
காலனித்துவம் ஒழிந்தது.
பிரிவினை செய்தனர்.
ஆக்கினர் அழித்தனர்
அரசுகளை.
கடன் வழங்கினர்
பொருளாக.
கிழட்டு ஆலோசகர்கள்
அளைகள் கட்டினர்.
அழிந்தன
உள்நாட்டுப் பொருளாதாரம்.

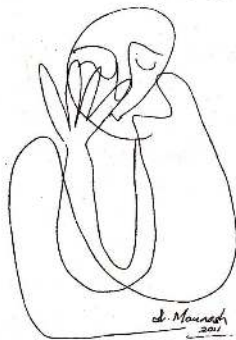
மலையில் நிலச்சரிவுகள்.
பள்ளத்தில் வெள்ளங்கள்.
பட்டினி வளர்ந்தன.
நோய்கள் பரவின.
மருந்தால் கொன்றனர்.
உருவானது நிதிமூலதனம்.
பாங்குச்சந்தை
உலகமயமாதல் என்று
1980 ல் நாமம் பெற்றது.
அகோரப்பசிபுடன்
அலையும் அடங்காப்பிடாரி
கோரத்தாண்டவம்.
போர்கள் தூண்டினர்.
ஆயுதம் விற்றனர்.
ஆலோசனை தந்தனர்.
அடிக்கடி போர் நிறுத்தம்.
மீண்டும் மீண்டும்
போர்.
அந்தோ பரிதாபம்
பிரிட்டன் தீப்பற்றி எரிகிறது.
அமெரிக்க செப்டம்பர் 11
தாக்குதல் நடந்தது.
ஐப்பான் தேசத்தில்
தொடர் பூகம்பம்
என்று தொடர்கிறது.

சி.குமாரலிங்கம்

மீண்டும் ஒரு காதல் கதை

09

- திருக்கோவில்
யோகா.யோகேந்திரன்

ராதாவின் தாய் சரஸ்வதிக்குக் கொஞ்ச நாட்களாக ராதாவின் போக்கு பிடிபட வில்லை.

அவளது வழக்கமான கலகலப்பு காணாமல் போயிருந்தது. அவள் தனியாக உட்கார்ந்து யோசிப்பதும் அவளது முகத்தில் கவலை படிந்திருப்பதும் அவள் சோர்வுற்றவளாகக் காணப்படுவதும் அவளின் இயல்புக்கு மாறுபட்ட விடயங்களாகச் சரஸ்வதிக்குத் தெரிந்தது.

வைத்திய சாலையிலிருந்து வந்தால் அங்கு சந்தித்த அதிர்ச்சிகள் - ஆச்சரியங்கள் - வேடிக்கைகள் - விஷேடங்கள் பற்றிக் கதைப்பாள். பகிடியான விடயங்கள் என்றால் அது தனியாகச் சுந்தரிக்கு.

தந்தையிடம் சில விடயங்களையிட்டு கலந்துரையாடுவாள். ஆலோசனை கேட்பாள். அவ்வப்போது அப்பாவின் அனுபவரீதியான வழிகாட்டல்களும் அறிவார்ந்த ஆலோசனைகளும் அவளுக்குப் பேருதவியாக இருந்த சந்தர்ப்பங்கள் பல.

வழக்கமாக ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வந்ததும் குளித்து உடை மாற்றிக் கொண்டு தேநீர் பருகி கொஞ்ச நேரம் படுக்கையில் சாய்ந்து அன்றையப் பத்திரிகையைப் படித்துத் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டு கொஞ்ச நேரம் சுந்தரியுடன் பட்மின்டன் விளையாடுவது ராதாவின் அன்றாட நடைமுறை. மழைக்காலமென்றால் இருக்கவே இருக்கிறது செஸ்,கரம், பல்லாங்குழி ஆட்டங்கள்.

ஆனால் இப்போதெல்லாம் இரவாகும் வரை தன் அறையிலேயே இருக்கிறாள். அதிக நேரம் படுக்கையில் கிடக்கிறாள். என்ன இது? இவளுக்கு என்னதான் ஆயிற்று? என சரஸ்வதி குழப்பமுற்றாள்.

சில சமயம் சுந்தரிக்கு வேலைகள் ஏதாவது இருந்தால் சரஸ்வதி அவளை விளையாட அனுமதிப்பதில்லை. அச் சமயங்களில் தானும் சேர்ந்து அவளின் வேலைகளை முடித்துக் கொடுத்துவிட்டு அவளை விளையாட அழைத்துக் கொள்வாள் ராதா.

இப்போதெல்லாம் “ராதா ஒரு மாதிரி சோர்வாக இருக்காள். அவளக் கூப்பிட்டு விளையாடு சுந்தரி” என்று சரஸ்வதி சொல்லியும் எதுவும் நடப்பதாயில்லை. வாரத்தில் இரண்டு நாட்களாவது சுந்தரியுடனோ தனியாகவோ கடைக்கு கடற்கரைக்கு நண்பிகளின் வீடுகளுக்கு என்று காரை எடுத்துக் கொண்டு போய் வருவாள். அதுவும் இப்போ அபூர்வமாகி விட்டது.

எதிலும் ஈடுபாடற்றவளாக பழைய துடியாட்டம் இழந்தவளாக இருக்கிறாள். அடிக்கடி தலைவலி என்று படுத்துக் கிடப்பதும் பசியில்லை என்று சாப்பாட்டைக் குறைத்துக் கொள்வதும் சில சமயம் சாப்பாட்டை அடியோடு தவிர்த்துக் கொள்வதும் வழக்கமாகிக் கொண்டு வருகிறது.

இவளுக்கு என்ன ஆகிவிட்டது? ஏன் இப்படி இருக்கிறாள்? எனத் தவித்தாள் சரஸ்வதி. தன்பாட்டிலேயே மகளைப் பற்றி யோசித்து எதையும் தீர்மானிக்க முடியாதவளாக குழம்பிப்போய்கணவனிடம் முறையிட்டாள் சரஸ்வதி.

“சும்மா போ சரசு. உனக்கு எதிலும் ஒரு சந்தேகம். அவளுக்கு நமக்கு தெரியாமல் அப்பிடி என்ன பிரச்சினை இருக்கப் போகுது? பகல் முழுக்க ஆஸ்பத்திரியில் அல்லாடிப் போட்டு வாற பிள்ளை அவள். அலுப்பும் களைப்பும் இருக்கத்தானே செய்யும்? அதிலும் இப்பெல்லாம் ஆஸ்பத்திரியில் லேசுபட்ட சனக்கூட்டமா வருகுது? இதெல்லாம் யோசிக்காம சும்மா வேறெதையோ நினைச்சு நீ கவலைப் படுகிறாய் அவளுக்குப் பிரச்சினையுமல்ல. ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் இல்ல.”

சரஸ்வதியின் ஆதங்கத்தையோ சந்தேகத்தையோ கவலையையோ பொருட்படுத்தாதது மட்டுமல்லாது அவளை மறு பேச்சுப் பேச முடியாதபடி ஒரே போடாக போட்டு விட்டார் ரங்கநாதன்.

கிட்டத்தட்ட இருபத்தியாறு ஆண்டுகள் மகளின் கூட இருந்து அவளின் ஒவ்வொரு அசைவையும் கண்காணித்தவளான பெற்றவளுக்கு கணவனின் வாதம் சரியாகப் படவில்லை.

“நான் சொல்லி நீங்க எதைத்தான் கேட்டிருக்கீங்க. எப்ப எதைச்

சொன்னாலும் அடிச்ச நூத்துருவீங்க. உங்கட்டையும் இதெல்லாம் நான் வந்து சொன்னேனே?” எரிச்சலுடன் கூறிவிட்டுச் சென்றாள் சரஸ்வதி.

ரங்கநாதனுக்கு ராதா ஒரே பெண். சாதாரண எழுதுவினைஞராக இருந்த போதும் தன் மகளை ஒரு இளவரசியைப் போல வளர்த்தார். தைரியத்தோடு தன்னம்பிக்கையையும் ஊட்டினார். தானாக யோசித்து முடிவெடுக்கும் பக்குவத்தை அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

அவளுக்கு நீச்சல் கற்றுக் கொடுத்தார். காரோட்டப் பழக்கினார். கராட்டி வகுப்பில் அவளைச் சேர்த்துவிட்டு அவர் கொடுத்த ஊக்கம் அவளுக்கு கறுப்பு பெல்ட் வரை பெற்றுக் கொடுத்தது.

இவைகள் போதாதென்று தன் மோட்டார் சைக்கிளை ஓட்டுவதற்குப் பழக்கி அவளுக்கு ஸ்கூட்டர் ஒன்றும் வாங்கிக் கொடுத்தார். அவள் உயர்தரம் கற்ற கால கட்டத்தில் முதன் முதலாக அவளே ஸ்கூட்டர் பாவிக்கத் தொடங்கினாள். அவள் பாடசாலைச் சீருடையுடன் ஸ்கூட்டரில் செல்வதை எல்லோரும் வியப்பு மேலிடப் பார்ப்பார்கள்.

ரங்கநாதன் மகளின் விடயத்தில் இவ்வாறு வித்தியாசமான மனப்போக்கைக் கொண்டிருப்பது ஏன் என்று சரஸ்வதிக்கு புரியவில்லை. “நாலுபிள்ளைகளையும் போல நம்மிட பிள்ளை இருக்கட்டும் என நினைக்காம இதென்ன நீச்சலும் கராட்டியும்” என்பாள். மோட்டார் சைக்கிள் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்புறதப்பற்றி சனங்கள் என்ன நினைக்குங்கள் பெண் பிள்ளைக்கு இந்தக் கூத்தெல்லாம் என்னத்துக்கு” எனப் புலம்புவாள் அவள். படிப்பு வாசனையற்ற கிராமத்துப் பெண்ணான அவளுக்கு ரங்கநாதனின் செயற்பாடுகள் கொஞ்சம் கூட உடன்பாடாக இல்லை.

ரங்கநாதன் சின்னஞ்சிறுவனாக இருந்தபோது அவரது பதினாறு வயதேயான அழகான பெரியக்கா காமுகன் ஒருவனால் கடத்தப்பட்டுச் சீரழிக்கப்பட்டு கொலையுண்டது அவரது பிஞ்சு மனத்தில் ஆழமாய்ப் பதிந்துவிட்ட விடயம். சம்பவத்தை அவர் மறந்து விட்ட போதும் அந்தக் கொடிய சம்பவத்தின் தாக்கம் அவரது ஆழ் மனதில் புதையுண்டு கிடக்கிறது. அக் காரணமே மகளை இவ்வாறு வளர்க்கத் தூண்டியது. ரங்கநாதனுக்கே ஞாபகமில்லாத விடயம் சரஸ்வதிக்கு எங்கே புரியப்போகிறது?

தனது அக்காவுக்கு அவளை எதிர்த்துப் போராடித் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடிந்திருந்தால் அவளுக்கு இவ்வாறானதொரு பரிதாப நிலை

ஏற்பட்டிருக்காது என்கிற ஆழ்மன உணர்வின் தூண்டுதலினாலேயே அவர் தன் மகளை உடற்பலமும் உளப்பலமும் கொண்ட பெண்ணாக வளர்க்கக் காரணமானது.

பெண்களுக்கான சைக்கிளோட்டம், நீச்சல் உட்பட பல போட்டிகளில் பங்கு பற்றி ராதா பரிசில்களுடன் வரும்போது பூரித்துப் போவார் ரங்கநாதன். பாடசாலை விளையாட்டுப்போட்டிகளில் சவால்விட்டு வெற்றி பெறுவாள் ராதா. அவள் பெற்றுள்ள வெற்றிக் கிண்ணங்களும் பரிசில்களும் ஏராளம்.

விளையாட்டுக்களில் மட்டுமல்லாது படிப்பிலும் வெகு சூட்டிகையாக இருந்தாள் ராதா. அவளின் கெட்டித்தனம் காரணமாக அநேக மாணவிகள் அவளை விரும்பினர். மரியாதை செலுத்தினர். அவளுக்குக் கீழ் வகுப்பு மாணவிகள் “ராதாக்கா ராதாக்கா” என அவளிடம் பிரியமாக இருந்தனர்.

ஐந்தாம் தர புலமைப் பரிசில் பரீட்சை, கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண தரம், உயர்தரம் ஆகிய பரீட்சைகளில் மிகச் சிறந்த பெறுபேறுகளைப்பெற்ற ராதா வைத்திய பீட மாணவியாகத் தெரிவான போது தந்தை ரங்கநாதன் அளவிலா மகிழ்வடைந்தார்.

அதே சமயம் மகளை டாக்டருக்கு படிக்க வைப்பதில் சரஸ்வதிக்கு இஷ்டமே இல்லை. ஒரே மகள். செல்வமாகவும் வளர்ந்தவள். டாக்டர் வேலைக்குப் படிச்ச டாக்டரானா ஓய்வு ஒழிச்சலில்லாமல் வேலை செய்ய வேணும். தூரம் தொலைவில் வேலை செய்ய வேணும். அவளுக்கு அப்பிடியெல்லாம் கஷ்டப்பட வேண்டிய தேவை என்ன? இதுதான் சரஸ்வதியின் பாமரத்தனமான கருத்து. ஆயினும் கணவனின் ஆர்வத்திற்கும் மகளின் ஆசைக்கும் முன்னால் அவளது கருத்து எடுபட வில்லை. வழக்கம் போல “அப்பாவும் மகளும் நான் சொல்றத எப்பதான் கேட்டிருக்கீங்க?” என்ற புலம்பலோடு அந்தப் பேச்சை அப்படியே விட்டு விட்டாள்..

ராதா தனது வைத்தியக் கல்வியை மிக ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் கற்று ஒரு டாக்டராக வெளியேறினாள். ஆனால் ரங்கநாதனுக்கு ஒரு அதிர்ச்சித் தோல்வியொன்றும் கொண்டு வந்திருந்தாள் ராதா.

ஆம்! அவர் வீரப் பெண்ணாக வளர்த்த அவரது செல்ல மகள் அடக்கமும் அமைதியும் கொண்ட ஒருத்தியாக மென்மையும் நளினமும் கொண்டவளாக மாறியிருந்தாள். பேச்சில் கூட ஒரு மாற்றம் தெரிந்தது.

ஆக, தன் தேவைகளுக்காக மட்டும் கார் ஓட்டுவது மட்டுமே அவர்

கற்றுக் கொடுத்த பயிற்சிகளின் எச்சமாக அவளிடம் காணப்பட்டது.

இது ரங்கநாதனுக்கு மிக வியப்பு. என்னதான் முயன்றாலும் ஒவ்வொருவரிடமும் உள்ள அடிப்படையான இயல்புகளை மாற்றுவது கடினம் என அவர் எண்ணினார். ஒருவருடையை குண இயல்பு அவருக்கே உரியது. அதை இன்னுமொருவரால் மாற்ற முடியாதென்பது ரங்கநாதன் அறியாத விடயமல்ல. ஆயினும் மகளின் விடயத்தில் அவர் மிக அதிசயித்தார். ஒவ்வொரு விடயத்தையும் அவள் எத்தனை விருப்பத்துடன் கற்றுக் கொண்டாள். அப்படி விரும்பிக் கற்றுக் கொண்ட விடயங்களை அவளால் எப்படிக் கைவிட முடிந்தது? புரியவில்லை அவருக்கு.

சரஸ்வதிக்கு இந்த விடயத்தில் மகாதிருப்தி. “என்னதான் அவளுக்குக்கராட்டி, நீச்சல் எண்டு பழக்கிக் குடுத்தாலும் அவள் அதெல்லாம் விட்டிற்றாள் பாத்தியளா? என்னவெண்டாலும் அவள் என்ற மகள் என்றதக் காட்டிப் போட்டாள்.”

சரிசரி இப்ப அதுக்கென்ன? இப்ப அவள் ஒரு டாக்டர். இதெல்லாம் இப்ப எதுக்கு என்று அவள் நினைச்சிருக்கலாம். நான் அதெல்லாம் பழக்கியது ஒரு பாதுகாப்புக்காகத்தான். அண்ணன், தம்பி இல்லாத பிள்ளை. இதுகள் தெரிஞ்சி இருந்தா நல்லதெண்டு நான் நினைச்சுக் சொல்லிக்குடுத்துப் பழக்கினன். இதெல்லாம் தெரிஞ்சிருந்தா தைரியமும் தன்னம்பிக்கையும் இருக்கும். அதுதான் முக்கியம்.” என அந்தப் பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளியிட்டார் ரங்கநாதன்.

மகளுக்கு இந்தப் பயிற்சிகளில் நாட்டம் குறைந்து போனாலும் வைத்தியம் செய்வதில் அவளுக்கிருந்த ஆர்வம், தொழிலில் இருந்த பற்று அவரை மனம் நிறைவடையச் செய்தது. “ராதாம்மா தங்கமானவங்க” என்றும் “கைராசிக்காரர்” என்றும் “ராதாம்மா ஆஸ்பத்தரில் இல்லாட்டி அங்க போகவே வேண்டியதில்லை” என மக்கள் கூறுவதைக் கேட்டு பெரிதுவப்பார் ரங்கநாதன்.

ஒரு சமயம் பாம்பினால் கடியுண்டு கால் வீக்கத்துடன் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு கிராமப்புறச் சிறுமி வலி தாங்க முடியாமல் அழுது கொண்டிருந்தபோது தற்செயலாக அங்கு வந்த ராதா அச்சிறுமியைத் தேற்றி அவளது வலியுள்ள காலைத் தடவிக் கொண்டு நின்றதை அங்கு திடீர் விஜயம் செய்த சுகாதார அமைச்சர் குழு கண்ணுற்று அவளை வெகுவாகப் பாராட்டி விட்டுச் சென்றிருந்தது வைத்திய சாலையின் பரபரப்புச் செய்தி.

(கதை தொடரும்.....)

வேல் அமுதன்

எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் வித்தியாசமானவர். அவரை பிரபல கவிஞர் அமரர் மாவைவரோதயனின் வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமாயின் 'அவர் எப்பொழுதும் எதையும் புதிதாகவும் புதுமையாகவும் அழகாகவும் சிறப்பாகவும் செய்ய வேண்டும் எனச் சதா சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பவர். செயலிலும் சாதிப்பவர்.'

வேல் அமுதனைச் 'செங்கதிர்' வாசகர் நன்கறிவர். அவர் காலத் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு 2003ம் ஆண்டு முதல் தீவிரமாகக் குறுங்கதை இலக்கியம் படைத்துக் கொண்டு வருவதும் குறிப்பாகச் செங்கதிரில் மாதாந்தம் சிந்தனையைத் தூண்டும் கனகாத்திரமான குறுங்கதைகளைத் தருவதும் தெரிந்ததே.

தமிழில் குறுங்கதைகளை எஸ்.பொ, ராஜாஜி, பாலு மகேந்திரா, கவிஞர் காசி ஆனந்தன், மாஸ்டர் சிவலிங்கம், தென்கச்சி சுவாமிநாதன், அகஸ்த்தியர், சாந்தன், வேல் அமுதன், செங்கதிரோன் எனப் பலர் தந்திருக்கிறார்கள். தென்கச்சி சுவாமிநாதனுக்கு அடுத்ததாக அதிகமான குறுங்கதைகளைத் தந்திருக்கிறவர் வேல் அமுதன்தான் என எழுத்தாளர் கோத்திரன் (செங்கதிர், சித்திரை-2011) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இன்று வேல் அமுதனின் குறுங்கதைகளைச் செங்கதிர், மல்லிகை, ஞானம், நமது தூது ஆகிய இதழ்களில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றன.

செங்கதிர் வாசகர்கள் வேல் அமுதன் ஒரு திருமண சேவை நிலையத்தை நடத்தி வருவதையும் அறிவார்கள். நாமறிந்த அளவில் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் திரு.வேல் அமுதன் மாத்திரமே திருமண சேவையைச் சிறப்பாக ஆற்றி வருவதாக அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

புதுமை விரும்பி வேல் அமுதன் அரைத்த மாவை அரைப்பவரல்ல. காலத் தேவைக்கேற்ப ஒரே பார்வையிற் சம்பந்தப்படும் பிள்ளையைப் பிடிக்குமோ பொருந்துமோ என மிக இலகுவில் அறிக்கூடிய நவீன முறையில் திருமண சேவையைச் செய்து வருகின்றார். இன்னொரு சிறப்பு என்னவென்றால்

தகவல்கள் நம்பகத்தன்மையானவையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளச் சான்றிதழ்ப் பிரதிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

வேல்அமுதனின் திருமணச் சேவை பழைய முறையில் இருந்து (தரகர் முறை) மாறுபட்டது. வேல்அமுதன் தான் அறிமுகப்படுத்திய முறைமையைச் சுயதெரிவு முறை (self selection system) எனப் பெயரிட்டுள்ளார். பிரபல மாணிடவியல் ஆய்வாளர் கலாநிதி மௌனகுரு சித்தார்த்தன் 'நான் முதலில் வேல்அமுதனை 2004 இல் சந்தித்தபோது அவருடைய கல்யாண ஆலோசனைத் தொழிலைக் கண்டு அசந்து போனேன். ஒரு ஆய்வின் நிமித்தம் நான் அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்போதுதான் அவருடைய தொழில் முறை, அவ்வலகத்தை வைத்திருக்கின்ற முறை, அவர் மணமகள், மணமகன் - அவர்களுடைய குடும்ப விபரங்களை அழகாகச் சேகரித்து வகுத்து - தொகுத்து வைத்திருக்கும் முறை என்பன கல்யாணத்தரகு என்ற தொழிலை ஒரு தொழில் முறையாக அறிமுகப்படுத்துவதைக் கண்டேன். மேலும், நேர அட்டவணைகள், தமது வாடிக்கையாளர்கள் சந்திக்கக் குறித்த நேரங்கள் ஒதுக்குதல் என்பன ஒரு காரியாலயமாக வேல்அமுதன் இயங்குவதைக் காண்கின்றேன்.' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (திருமண ஆற்றுப்படுத்துனர் அனுபவங்கள் - பக்கம் 13, 14)

வேல்அமுதனின் சுய தெரிவுமுறையை சர்வதேசம் தெரிந்து பயனடைய வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் Young Asian TV ஒரு Documentary film இனைத் தயாரித்து 2006 ஆம் ஆண்டில் ஒளிபரப்புச் செய்தது. மீண்டும் இன்னொரு Documentary film இனை அண்மையில் தயாரித்து 11.10.2011 அன்று அதன் ஒரு பகுதியை TNL TV யில் 'இணைப்புக்கள்' என்ற மகுடத்தில் காட்டி மகிழ்ந்தது. அதனைக் கண்டுகளிக்கத் தவறியவர்கள் www.connections.young.asia.TV இணையத்தளத்திற்குச் சென்று கண்டு மகிழலாம்.

- செங்கதிரோன்

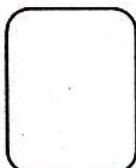
வாழ்த்து

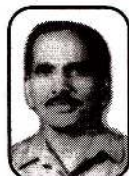
28.10.2011 அன்று மாகோ விஜயபா மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற அரச இலக்கிய விழா - 2011 இல், 2010 ம் ஆண்டுக்கான 'சாகித்தியரத்னா' விருது பெற்ற பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களைச் 'செங்கதிர்' வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

அரசு இலக்கிய விருது வழங்கல் விழா - 2011

28.10.2011 அன்று மாகோ விஜயபா மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற 'அரசு இலக்கிய விருது வழங்கல் விழா - 2011' இல் 2010ம் ஆண்டிற்கான சிறந்த படைப்புகளுக்கென விருதுகள் பெற்ற பின்வரும் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளைச் 'செங்கதிர்' வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

நாவல்: 'வாசாப்பு' - எஸ்.ஏ.உதயன்

சிறுகதை:

← 'முக்கூடல்' - க.சட்டநாதன்

'ஒப்பாரிக் கோச்சி' - மு.சிவலிங்கம் →

நானாவித இலக்கியம்: 'ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகு' - கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்

காவியம்: 'தீரன் திப்பு சுல்தான்' - ஜின்னாவ் ஷரிபுத்தீன்

கவிதை: 'தழலாடி வீதி' - கந்தையா கணேசமூர்த்தி

நாடக நூல்: 'மனித தர்மம்' - கலைஞர் கலைச் செல்வன்

சிறுவர் இலக்கியம்: 'பறக்கும் ஆமை' - ஓ.கே.குணநாதன்

இளையோர் இலக்கியம்: 'நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்' - ச.அருளானந்தம்

மொழி பெயர்ப்பு: 'கசந்த கோப்பி' (நாவல்) - இரா சடகோபன்

சிறந்த ஓவியம், வடிவமைப்பு: 'பறக்கும் ஆமை' - சுசிமன் நிர்மலவாசன்

சிறப்பு விருது (பாராட்டுப்பத்திரம்): 'ஒரு குடம் கண்ணீர்' - அஷ்ரப் சிஹாப்தீன்

விசுவாமித்திர பக்கம்

முன்னீடு

இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் சித்து விளையாட்டுக்களை அனுமதிக்கும் செங்கதிரோனின் தாராளத் தன்மை பற்றி அடியேன் எப்போதும் சந்தோசப்படுவதுண்டு.

செங்கதிரில் மே - 2011 இதழில் 'விசுவாமித்திர பக்கம்' அறிமுகம் செய்யப்பட்டதும், அங்கு இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் கொள்கை விளக்கம் 'மெல்ல வழி திறந்து வந்ததும்' வாசகர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். நோக்கல் என்ற தலைப்பிட்டு நூல்கள் சிலவற்றின் விமர்சனங்களைத் தர இந்த இரண்டாம் விசுவாமித்திரன் ஒப்புக் கொண்டதும் அதில் சொல்லப்பட்டது.

கதிர் தொறும் பூக்கும் இந்த விசுவாமித்திர பக்கம் பற்றி யார் இந்த விசுவாமுனி? என்ற வினாவல்களும் 'சபாஸ் சரியான ஆள்தான்' என்று நமது பக்கத்தை வாழ்த்தும் நம்மவர்களின் கருத்துக் குவியல்களும், இப்பகுதியை இரவு முழுவதும் கண்விழித்து ஒன்றுக்கு இரண்டு தரம் வாசித்து விட்டு ஒன்றும் பேசாமல் மனமொடிந்து போகும் இன்னுஞ் சிலரும்.... இந்தச் சூழ்நிலையிலும் என்பணி இடையூறு எதுவுமின்றி இனிதே பயணித்தது. 'நோக்கல்' என்ற பகுதியின் ஊடாக நூல் விமர்சனத்துறை என்ற நங்கை நல்லாளை அவளின் கற்புக்கு ஏதும் களங்கம் ஏற்படாமல் காப்பாற்றும் கைங்கரியத்தைச் செப்பமாகச் செய்து வருவது உண்மையன்றி வேறில்லை. இந்த இதழில் 'நோக்கல்' என்ற பகுதியுடன் 'ஆக்கல்' என்ற பகுதியும் கிளை விடுகிறது. (பிரசவம் ஆயிற்று அல்லது பிரசரம் ஆயிற்று எனக் கொள்ளினும் சரியே)

'நோக்கல்' என்பது விசுவாமித்திர பார்வைக்கு வந்த படைப்புகளின் எழுத்து விவரணம்.

'ஆக்கல்' என்பது இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் கைவண்ணத்தில் விளையும் வித்துவப் பாங்கான கலைத்துவ வெளிப்பாடு. இந்த இதழில் 'ஆக்கல்' என்ற பகுதியில் சிறுகதையொன்று பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது. ஆக்கியோன் அடியேன். பன்முகத் தோற்றம் கொண்ட இந்த இரண்டாம் விசுவாமித்திரனின் 'ஆக்கல்' பற்றியும் 'நோக்கல்' பற்றியும் எவரும் எதுவும் செங்கதிருக்கு எழுதி அனுப்பலாம். எறிகணைகளையும் - ஏவுகணைகளையும் எதிர்நின்று ஏற்கும் பக்குவம் பற்றி 'விசுவாமித்திரக் கலம்பகம்' நிறையவே சொல்லியுள்ளது. அடுத்த இதழில் இன்னுமொரு துளிர் உயிர்க்கும்.

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்

'ஆக்கல்'

வெளிச்சத்துக்கு வராத

வெள்ள நிவாரணம்

ட்ரிங்... ட்ரிங்.... ட்ரிங்.....

தொலைபேசி மணி அடித்தது. ஆறுமுகம் காலையில் தோட்ட வேலை செய்யத் தொடங்கியவன். தொலைபேசி அழைப்பினால் அவனில் ஒரு துளிக் கோபம் துளிர்ந்து பின் துயில் கொண்டது. ஆனாலும் அவதிப்படாமல் அழைப்பை எடுத்தான்.

“யார்ராப்பது? விடியக்காலயில டெலிபோன் எடுக்கிற? ஹலோ..? ஹலோ..? யாரது? என்ன? யாரு?”

மறுமுனையில் பதில் கிடைத்தது.

“செல்லச்சாமியா? யாரு நம்மட நீலாவண செல்லச்சாமியா? விளங்கித்து. சொல்லுங்க”

நீலாவணையைச் சேர்ந்த செல்லச்சாமியை ஆறுமுகம் நேரடியாகக் கண்டும் கதைத்தும் இரண்டொரு மாதங்கள் கடந்து போயிருந்தன. அதனால் அவனின் தொலைபேசி அழைப்பு சந்தோசமாகவும் இருந்தது. சந்தேகமாகவும் இருந்தது. செல்லச்சாமி தனது மூத்தவன் வெளிநாடு போவதாகச் சொல்லி தொலைபேசியின் மறுமுனையிலிருந்து முதலாவது காயைத் தள்ளினான். ஆறுமுகம் நிதானமாகப் பதில் அளித்தான்.

“செல்லச்சாமி! உங்கட மூத்த மகன் ரமேஸ்தானே? சொல்லுங்க. வெளிய போறானா? இந்தக் காலத்தில் செல்லச்சாமி பிள்ளைகள் வெளியில் போய் உழச்சிக் காசி அனுப்பினாத்தான் நாம உருப்படலாம். நல்ல விசயம். சந்தோசமாப் போய்த்து வரட்டும். எப்ப வெளிக்கிற்றதாம்?”

ஊர் நிலைமை ஆறுமுகத்தின் வாயிலிருந்து பிரசவமானது. தொடர்ந்து அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டு வைத்தான். செல்லச்சாமியும் பதில் சொன்னான்.

“வாற கிழமையா? பொடியன் கெதியா வெளிக்கிற்றான். நல்ல ஏஜெண்டு கிடச்சிட்டுப் போல. நல்ல ஏஜெண்டு கிடைக்கிறதும் பிள்ளைகள்ர அதிஷ்டம்தான். இல்லாட்டி ஏஜெண்டு ஏமாத்தி வருசக்கணக்காகக் கடத்துவான். எல்லாம் பிள்ளைகள்ர தலயெழுத்து”

ஆறுமுகம் சொல்லி முடித்ததும் மறுமுனையிலிருந்து இன்னுமொரு துளிர் வெளியே வந்தது.

“செல்லச்சாமி! உங்கட அத்தான்ர மகன்தானே வெளியில கனடாவில இருந்தவன். அவன் எடுப்பிக்கிறானா? நல்லம். ஓசில கனடாவுக்குப் போகக் குடுத்து வெய்க்கணும். கனடாவுக்குப் போறதுக்கு எத்தன பேர் அலஞ்சி திரியிறானுகள். சந்தோசமாப் போய் வரட்டும். அதுசரி! அங்கால வெள்ள நிவாரணம் ஏதும் கிடச்சிதா?”

வெளிநாடு போகும் தகவல்களுடன் தனக்குத் தேவையான தகவல்களையும் திரட்டத் தொடங்கினான் ஆறுமுகம். ஆனால் வெள்ள நிவாரணத் தூண்டிலில் செல்லச்சாமி அகப்படவில்லை.

“அத்தான்ர மகன் கனடாவுக்கு எடுக்கிறதுக்குக் காசி கேக்கிறானா? குடுங்களன். இப்ப எப்பிடயெண்டா செல்லச்சாமி அவங்க ஊடல் காச குடுத்தாச் சரி. சொந்தக்காறப் பொடியன் கனக்கக் கேக்க மாட்டான். செலவுப் பாட்டுக்கு இங்க ஊடல் குடுக்கச் சொல்லியிருப்பான். காசக் குடுத்து விசயத்த முடி செல்லா. மகன் சந்தோசமாப் போய்த்து வரட்டும். அங்காலெல்லாம் வெள்ள நிவாரணம் கிடச்சிதா?”

ஆறுமுகத்தின் புத்திமதிகளுக்குப் பின்னால் வரும் வெள்ள நிவாரணத் தூண்டிலில் செல்லச்சாமி அகப்படாமல் தன் கருமமே கண்ணாயினான்.

“அத்தான்ர மகனா இருந்திட்டு ஊடல் பதினஞ்சி லெச்சம் குடுக்கச் சொல்றானெண்டு கோபிக்கிறாய். என்ன வேலயெண்டு கேட்டதா? கனடாவுக்குப் போறதுக்குப் பதினஞ்சி பெரிய காசில்ல. குடு. குடு. குடுத்திட்டு மகன அனுப்பு. அதுசரி! மழு பேஞ்சி வெள்ளம் வந்திச்சே! ஏதாவது நிவாரணம் கிடச்சிதா?”

செல்லச்சாமியின் வாயிலிருந்து வெள்ள நிவாரணத்துக்கு விடை வரவேயில்லை. மாறாக மகனின் செய்தித் துளிகள்தான்.

“கொம்பியூட்டர்ல வேலயெண்டா பிறகென்ன செல்லா - நல்லாச் சம்பளமும் கிடைக்கும். கவலப்படாத. கேக்கிற காச குடுத்திட்டு இருந்தா கண்ண முடித் திறக்கிறதுக்குள்ள குடுத்த காசி திரும்பி வந்திரும். காசி வெச்சிருக்கிறானே. குடுத்து முடி. கதையோட கதையா இதக் கொஞ்சம் கேள். நான் திருப்பித் திருப்பிக் கேக்கிறன். காசில எடுக்கிறாயில்ல. வெள்ளம் வந்ததுக்கு அரசாங்கம் இல்லாட்டி நிறுவனம் ஏதாச்சும் தந்ததோ. அதக் கொஞ்சம் சொல்லன்.”

வெள்ள நிவாரணம் பற்றி எதுவும் சொல்லாமல் செல்லச்சாமி. விடையெடுக்காமல் விடப்போவதில்லை என்ற நிலையில் ஆறுமுகம்.

“உனக்கு ஒண்டும் விளங்குதில்ல செல்லா. கனடாவிலயும் அத்தான்ர மகன் காசி குடுத்துத்தான் வேல வெட்டி தேடி எடுத்திருப்பான். அத்தான்ர மகனென்டாப் போல கனடாவில் ஆரும் சும்மா வேல குடுப்பானுகளா. சந்தோசமா ரமேஸ் அனுப்பு. வேறென்ன? டெலிபோன வைக்கட்டா?”

கோபம் குடியேறியது. ஆனாலும் மறுமுனையிலிருந்து தனது கேள்விக்குப் பதில் கிடைக்கும் என்ற நம்பாசை ஆறுமுகத்திற்கு. அதனால் தொலைபேசியை வைக்கவில்லை.

“மனிசி விடுறாவில்லயா, என்ன செல்லா நீ கதைக்கிற? சொந்தமென்டாப் போல கனடாவில் சும்மா வேல கிடைக்குமா? இதுகளயெல்லாம் மனிசிமாரிட்ட கேட்டு செய்ய ஏலா? ஒரு காதால கேட்டு மறு காதால உட்ரணும். உங்கிட மனிசிக்கும் அத்தான்ர மனிசிக்கும் கொஞ்சம் படிப்பும் குறயத்தானே? என்ன செய்யிற? பிள்ளைகள் உழைக்கத்தான் வேணும். மகன அனுப்பி விசயத்த முடி செல்லா. வேறென்ன நாளக்கி ஒருக்கா போண்ல நிவாரணம் ஏதாச்சும் கிடச்சிதாண்டு சொல்லு. வேறென்ன? வைக்கட்டா?”

இனியும் பொறுமை காக்கும் நிலையில் ஆறுமுகம் இல்லை.

“என்ன செல்லா நீ? சின்னப் பிள்ள மாதிரி. உங்கட அத்தான்ர ஆக்கள் கேள்விப்பட்டா இந்தச் சாட்ல உட்டுப்போட்டு வேற ஆள் பாப்பாங்க. சுணங்காம விசயத்த முடி. கனடாவில் கொம்பியூட்டர்ல வேலயெண்டா சும்மாவா? போண வைக்கெட்டா? நாளக்கி ஒருக்கா எடுத்து நிவாரணம் என்னவும் கிடச்சிதா எண்டு சொல்லு.”

ஆறுமுகத்தின் வெள்ள நிவாரணத் தூண்டலின் இரையை விழுங்காமல் தப்பும் சாணக்கியத்தில் செல்லச்சாமி.

“என்ன செல்லச்சாமி. எனக்கிட்ட ஏது காசி. கொஞ்சனெஞ்சம் காசி வெச்சிரிக்கன். இண்டைக்கோ நாளைக்கோ மகன்ர கலியாணம் திட்டம் கட்டினா நான் காசிக்கு எங்க போற? உனக்கிட்ட கேட்டா திரியிற? நீதான் பேங்கில காசி வெச்சிரிக்காயெண்டு கேள்விப்பட்டன். இதுகளுக்கு இல்லாத காசி பிறகென்னத்துக்கு? பொடியன் கனடாவுக்குப் போனா பிறகென்ன? காசிக்கா பஞ்சம். விசயத்தச் சுணக்காம கெதியா முடி. எனக்கு பாத்தி கட்ர வேல கிடக்கு. வெயிலும் வருகுது. நான் கேட்டதச் சொல்லல்லியே? நிவாரணம் கிடச்சிதா?”
கடன் கேட்கும் இராஜ தந்திரம் உள்ளே வந்தது. வெள்ள நிவாரண விடயம் வெளியே வரவேயில்லை.

“என்ன செல்லா நீ சொல்ர. சும்மா ஆரு காசி வெச்சிருக்கா?

நான் சொன்னன்தானே. மகன்ற கல்யாணம் இன்டைக்கோ நாளைக்கோ எண்டு கிடக்கு. திட்டம்கட்டினா நான் உன்னத் தேடியா திரியிற. உன்ர மகன் கனடாவில இருந்து காசி அனுப்புற வரைக்கும் நான் காத்திட்டு கலியாணத்த ஒத்திப் போடலாமா? என்ன செல்லா சின்னப்பிள்ள மாதிரி கதைக்கிறா? இந்தக் கதையை உட்டுட்டு மகன அனுப்புற வேலயப் பாரு. நானும் மகனக் கேட்டதாகச் சொல்லு. வெள்ள நிவாரண விசயத்த நாளக்கிச் சொல்லு. வேறென்ன?”
 உரையாடலை முடிக்கும் உத்தேசம் ஆறுமுகத்துக்கு. ஆனால் வேறொரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான் செல்லச்சாமி.

“செல்லச்சாமி! என்ற மகன் அமெரிக்காவுக்குப் போறத கேள்விப்பட்டியா? யாரு உனக்குச் சொன்னது? மிச்சம் ரகசியமா வெச்சிக்கொள். அது என்னென்டா செல்லா என்ற அண்ணன்ர மகன் அமெரிக்காவில இருக்கான். அவன் என்ற மகன அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பச் சொல்றான். காசி ஒண்டும் தேவயும் இல்லியாம். இந்தக் கிழமைக்குள்ள கொழும்புக்குப் போய் அங்கால அமெரிக்கா போவான் போல கிடக்குது. நான் இத உனக்கிட்ட சொல்லத்தான் இருந்த. வெளியே போன புறகு சொல்லுவம் எண்டு இருந்திட்டன். ந்யும் போண்ல கதச்சது நல்லதாப் போச்சி. நானும் சொன்னதாப் போச்சி. வெள்ள நிவாரணம் கிடச்சா நாளக்கிச் சொல்லு”

தனது மகன் கனடா போவதற்கு முன்னால் ஆறுமுகத்தின் மகன் அமெரிக்கா போகும் செய்தி செல்லச்சாமியைத் தாக்கியதில் தொலைபேசி துண்டிக்கப்பட்டது.

‘என்ன திடீரெண்டு போண வெச்சிட்டான். இதுதான் நம்மிட ஆக்கன்ற வேல. அவனுகள் எவ்வளவு அவங்கட விசயத்த புளுகுவானுகள். பெருமய அடிப்பானுகள். கதைப்பானுகள், கடன் கேப்பானுகள். நம்மிட மகன் அமெரிக்கா போறான் என்ட விசயத்த ஓம் எண்டு சொல்ல போண வெச்சிட்டான். கடன் கேக்கிற சாட்ல நம்மட விசயத்தக் கிண்டத்தான் போண் எடுத்தவன். கடன் கேக்கிறவன் இப்படியா கேப்பான். நேரடியா வந்தெலுவா கேப்பான். கடன் கேக்கிற சாட்டில என்ற மகன்ற விசயத்த தோண்டியெடுக்கத்தான் போண் எடுத்தவன். மழ வெள்ளம் வந்து மனுச சாதிய கஸ்டப்படுத்திற இதால்தான். வெள்ள நிவாரணம் கிடச்சிதா எண்டு எத்தின தடவ கேட்டன். சொன்னானா? விதானமாரவிட இவனுகள் மோசம். மனுசன்களா? காலங்காலத்தால வேலயச் சுணக்கிப் போட்டான். எத்தின தடவ கேட்டன். ஒண்டும் சொல்லாமப் போண வெச்சிட்டான். அதுதான் இப்ப கோபமாப் பத்தி எழும்புது. இவனுகள் புடிச்ச சனியன்தான் வெள்ளம் வெள்ளமாகக் கொட்டுது.’

வெள்ள நிவாரண விடயங்களே இப்படித்தான் என்று தெரியாமல் பாவம் ஆறுமுகம் தோட்ட வேலையைக் கவனிக்கத் தொடங்கினான்.

- இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்

வினாக்கள் விடக்கூடாது

மிதுனன்

என்ன கடனப்பட்டெண்டாலும் கோழி வெட்டிக் கறியாக்கி சப்பட்ட போத்தல வாங்கி முக்குமுட்டக் குடியாட்டி உங்களுக்குத் தீபாவளி கொண்டாடின மகிழ்ச்சி வராது போலதான் கிடக்கு.

இதனாலதான்டா உங்களுக்கு உள்ள நாளெல்லாம் தட்டுப்பாடும் முட்டுப்பாடும் !

ஒரு கொடுமைான அசுரனக் கொண்ட நல்லநாள் பெருநாளில் நீங்களும் அசுரனப்போல அரக்கத்தனமாக நடந்து கொள்ளலாமா?

ஒரு வருசத்தில் ஒரு நாளிலெண்டாலும் தண்ணியடிக்காம கோழிய வெட்டிக் கொல செய்யாம கடவுள் சிந்தனையோட உபவாசமிருக்கேலாதா? என்னடாப்பா.. நீங்கெல்லாம் ஒரு கொஞ்சம் தானும் யோசிக்கிறீங்கல்ல.

கஸ்டம் கவல வந்தாத்தான் கடவுளைக் கும்புடுறீங்க. மத்த நாளையில் அறம் புறமாகக் குடிச்சித்து ஆடித்திரியிறீங்க. நல்ல நாள் பெருநாளையிலயும் அதத்தானே செய்றீங்க.

மச்சம் பிடிக்கிறவனுக்கு மட்டுமில்ல மச்சம் மாமிசம் திண்டுறவங்களுக்கும் மிச்சம் வராது கண்டயளோ ? இப்படியான ஆக்கங்களுக்கு ஒரு நாளும் கடவுளும் படி அளக்க மாட்டான்.

காலையில் எழும்பின உடன கோவிலுக்குப் போங்க. நம்மளப் பெத்து வளர்த்து ஆளாக்கின அம்மா அப்பாட்டப் போய் அவங்கட கால்கள்ல உழுந்து கும்பிடுங்க. ஏறுமான வரையில் இல்லாத ஏழைகளுக்குத் தான தருமஞ் செய்யுங்க. மனசில நல்ல எண்ணங்களை எண்ணுங்க. பாவம் செய்யிறத மறந்து புண்ணியமான கருமங்களச் செய்யுங்க. தீபாவளி ஏன் வந்ததெண்டுறத கொஞ்ச நேரமாவது எண்ணிப்பாருங்க. இதுகளைச் செய்யாம ஒரே குடிவெறியும்..... கும்மாளமும்..... மத்தவங்களை மதிக்காத குணமும்..... சேச்சேச்சே! இது சரியில்ல. இந்த அட்டாதுட்டித் தனத்தாலதானே கடவுளும் சுனாமி வரப்பண்ணி ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாரையும் அழிச்சவர். இனி மேலாவது கொஞ்சம் புத்தியா வாழப்பாருங்கடா தம்பிமாரே!.

■ செங்கதிர் ஆவணி 2011 இதழில் (வீச்சு 44) மட்டக்களப்பு இலக்கிய வளர்ச்சியில் உதயம் பிரசுர நிறுவனத்தின் பங்களிப்பு என்ற மகுடத்தில் முதுபெரும் எழுத்தாளர் நண்பர் அன்புமணி எழுதிய கட்டுரையை வாசித்து அகமகிழ்ந்தேன்.

கலைஞன் அ.சிவதாசனை நான் நன்கறிவேன். அவரின் உதயம் நூற் பிரசுர பணியை நேரில்காண 1989 என ரூபகம் நான் மட்டுநகருக்கு வந்தமையும் நினைவிலுண்டு. சிவதாசன் அவரது மனைவி உஷாதேவியுடன் இணைந்து மிக நுட்பமாகத் திட்டமிட்டு முறையாக நூல் வெளியீட்டைச் செய்து வந்தார். உஷா 'தர நிர்ணயத்திற்கு'ப் பொறுப்பாகவும் சிவதாசன் 'அச்சுப்பதிப்பு, வெளியீடு' முதலியவற்றுக்குப் பொறுப்பாகவும் செயற்பட்டதையும் அறிவேன்.

தமிழர் பொதுவாக வரலாற்றுப் பதிவு வேலையில் அக்கறை காட்டுவது குறைவு. அதற்கு மாறாக நண்பர் அன்புமணி, சிவதாசன் - உஷா தம்பதியினரின் நூல் வெளியீட்டுப் பணியை அழகாக - தெளிவாக - ஓர் இலக்கிய ஆய்வாளனின் தேவையை இலேசுபடுத்தியதாக - அற்புதமாகக் கட்டுரையைச் சமைத்துள்ளார். பாராட்டுக்கள்!

“உதயம் போன்று இன்னொரு நிறுவனம் தோன்றி எங்கள் நூல்களை வெளியிடும் காலம் வராதா? என்ற ஆதங்கத்தையும் அன்புமணி கட்டுரையில் தெரிவித்திருந்தார்.

2012 ஆம் ஆண்டு முதல் 'செங்கதிர்' தனது மாசிகையில் வெளிவரும் கனகாத்திரமான ஆக்கங்களை நூலுருவில் வெளிக் கொணர்ந்து தனது இலக்கியப் பணியை விசாலிக்க உள்ளதாக அறிகிறேன். 'செங்கதிர்' இன் செயற்றிட்ட விரிவாக்கம் நண்பர் அன்புமணியின் ஆதங்கத்தை ஓரளவு குறைக்கும் என நான் நம்புகிறேன்.

அன்புமணியின் கட்டுரையை நுணுக்கமாகப் படித்து மகிழ்ந்தவன் நான். அவரின் ஆக்கத்தில் ஒரே ஒரு தவறு இடம்பெற்றுவிட்டது. அதாவது சிவதாசனின் சரியான பெயர் எஸ்.சிவதாசன் அன்று; அ.சிவதாசன் என்பதே அதாவது அவரின் சரியான முழுப்பெயர் அருளம்பலம் சிவதாசன்.

முத்த எழுத்தாளர் அன்புமணி தமிழ் இலக்கியக் கிழக்கு இலங்கையின் விடிவெள்ளி. நீண்டு - நின்று - பிரகாசிக்க நெஞ்சம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்கள்!

**‘செங்கதிர்’
ஆண்டுச் சந்தா :
ரூ 1000/-க்குக்
குறையாத இயன்ற
அன்பளிப்பு**

★ “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலம் விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தூங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் நேரில் வழங்கலாம்.

அல்லது

★ மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு, நடைமுறைக் கணக்கு இல : 113100138588996 க்கு வைப்பிலிடலாம்.

People’s Bank (Town Branch) Batticaloa.

Current account No.:11 31001 38588996 - For bank deposit

அல்லது

★ அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பில் மாற்றக் கூடியவாறு காசுக்கட்டளை அனுப்பலாம்.

Post Office, Batticaloa - For money orders

★ காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் எனப் பெயரிடக் **Cheques / Money orders in Favour of T.Gopalakrishnan**

ஏஞ்சலஸ்

பியூட்டி நீடமென்ட் சென்டர்

உங்கள் அழகு சம்பந்தமான
எந்தப் பிரச்சினையானாலும்

- 👑 பேர்சல் (கோல்டன், பேரல்)
- 👑 முடி (ஸ்ரெய்ட்னிங், கலரிங்)
- 👑 பெடி கெயார்
- 👑 மினி கெயார்
- 👑 முகப்பரு, அனாவசிய முடி நீக்கல்.

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

இந்தியாவில் விசேட பயிற்சி பெற்ற பியூட்டிசியன்

ஏஞ்சல் கருணா

இல.29, தன்னார் கிணற்றடி வீதி,

பாலம்ன்மடு,

மட்டக்களப்பு.

தொ.பே: 065 222 3663 / 077 9761 880 / 065 490 8000